

Destructie van de ranzige vuilnisproductie tegen de profeet ﷺ van de moslimnatie

Inleiding

“Integrity is the noblest possession.”

In de geschiedenis van de islam is er altijd wel een lastercampagne gevoerd tegen de islam in de persoonlijkheid van de profeet Mohammed ﷺ. Er is geen twijfel dat deze vijandige zwartmakerij hoog op de politieke agenda staat van bepaalde groepen. Daar gaat dit hoofdstuk echter niet over. Het doel van dit hoofdstuk is, zoals de titel luidt, het tenietdoen van bepaalde aantijgingen die gericht zijn aan de profeet ﷺ van de laatste goddelijke openbaringen. Dit hoofdstuk is geen alomvattend materiaal over het onderwerp, maar dient slechts als een leidraad voor degenen die vraagtekens hebben gekregen over de geliefde profeet Mohammed ﷺ en de islam door de valse toeschrijvingen van degenen die een ideologische strijd voeren tegen de islam. Allah ﷻ openbaart hierover wat neerkomt op: “Zij willen het licht van Allah (dus waar de profeet mee is gekomen aan rechtleiding en waarheid) doven met hun monden (hun gelijkenis is de persoon die zonnestraling probeert te doven door te blazen met zijn mond en dit is absurd), maar Allah wil slechts zijn licht laten schijnen, ook al haten de ongelovigen het. Hij is het Die zijn boodschapper gestuurd heeft met leiding en om de religie van de waarheid over alle andere geloven superieur te maken, zelfs als de polytheïsten het haten.”¹

Er zijn veel antagonisten verpletterd onder de bulldozer van de islam. Desalniettemin is het pijnlijk om te zien dat men zo ver kan gaan in exagereren en misbruiken van historische feiten. Deze onethische benadering staat volledig haaks op wetenschappelijke integriteit en menselijke digniteit. Daarom is het een onbegonnen werk om zulke mensen een standje te geven, aangezien ze het eergevoel niet hebben om het excellente en geniale karakter van de profeet Mohammed ﷺ eerlijk en ruiterlijk toe te geven, nadat ze zijn leven en persoonlijkheid

¹ Tafsir van Ibn Kathir in de uitleg van vers 32-33 hoofdstuk 9.

hebben bestudeerd. Daarenboven zijn er voldoende wetenschappers en onderzoekers, moslim of niet, die de hoge geaardheid van de profeet Mohammed ﷺ wel erkennen. Dit hoofdstuk behandelt een aantal kwesties met betrekking tot de geliefde profeet Mohammed ﷺ en de islam dat wordt gebruikt om ze te demoniseren. Het hoofdstuk bestaat uit een serie die is onderverdeeld op basis van deze kwesties waaronder polygamie, vrouwen, strafrecht, oorlog, en slavernij in de islam.

Polygamie

Het is welbekend dat de islamitische wetgeving toestaat voor een man om te trouwen met meer dan één vrouw tegelijk. Het maximum is vier vrouwen tegelijk. Dit is geen verplichting, maar een toestemming die is gegeven aan de man door de Schepper der werelden. De voorwaarden hiervan zijn heel zwaar en streng. De pré-islamitische wereld kende echter een ongebreidelde polygamie. Het is daarom van cruciaal belang om te weten dat de islam polygamie juist heeft beperkt tot vier vrouwen. Parallel aan dit feit is het belangrijk om te weten dat de islam veel meer restricties heeft voorgeschreven aan genderrelaties, zoals het verbod op adulterium, prostitutie, verkrachting, orale en anale seks, homoseksualiteit, bestialiteit, seks in periode van menstruatie en postnatale bloeding. Sterker nog, islam verbiedt ook zelfbevrediging en pornografie. Er is geen ander juridisch systeem dat zo veel en gedetailleerd dictaten geeft met betrekking tot seksuele relaties. Het is daarom een gratuite bewering om te zeggen dat de profeet Mohammed ﷺ, vrij is hij ﷺ daarvan, seksueel immoreel was. Er zijn twee verklaringen voor iemand die dit stelt, óf hij weet geen laars van het onderwerp óf hij is een actieve participant van de ideologische strijd die wordt gevoerd tegen de islam.

Voordat we verdergaan over polygamie, wil ik je attenderen op twee punten. De geliefde profeet ﷺ vermeerderde de hoeveelheid van zijn echtgenoten pas in zijn ouderdom, dus na zijn vijftigste jaar. Het tweede aandachtspunt is dat de moeder der gelovigen 'Aisha, de dochter van zijn beste vriend Abu Bakr, de enige echtgenote van de geliefde profeet ﷺ was die jong en maagd was toen ze met hem trouwde. De overige echtgenoten van de profeet ﷺ waren allemaal zonder uitzondering weduwen. Als de geliefde profeet ﷺ seksueel pervers zou zijn, vrij is hij ﷺ daarvan, dan had hij ﷺ op jonge leeftijd meerdere vrouwen gehuwd en niet bedagde weduwen, maar jonge maagden. Dit is als bewijs genoeg om de smerige

beschuldigingen te weerleggen. Ik wil echter toch de verborgen waarheid omtrent deze kwestie volledig delven om de vraagtekens geheel te elimineren.

Het is mogelijk om de achterliggende gedachten van de meerdere huwelijken van de geliefde profeet ﷺ in vier categorieën te verdelen:

1. Educatieve doelen
2. Juridische doelen
3. Sociaalmaatschappelijke doelen
4. Politieke doelen

Het educatieve doel voor het huwelijk van de geliefde profeet ﷺ is dat hij vrouwelijke docenten wilde opleiden, omdat ook vrouwen aansprakelijk zijn voor de voorschriften van de islam en dus deze voorschriften gedoceerd moeten krijgen. Meeste vrouwen schaamden zich om de geliefde profeet ﷺ vragen te stellen over bepaalde voorschriften met betrekking tot de vrouwen, zoals bijvoorbeeld menstruatie, staat van grote onreinheid (*janāba*) en zwangerschap. Op dezelfde manier was de geliefde profeet ﷺ ook heel verlegen om expliciete antwoorden te geven op zulke vragen, want hij ﷺ was, zoals het is overgeleverd van de metgezellen, meer verlegen dan een jonge maagd, vrede en zegeningen zij met hem. Dit heeft te maken met zijn hoge karakter. Daarom beantwoordde hij ﷺ zulke vragen door te alluderen op het antwoord. Het is overgeleverd van de moeder der gelovigen ‘Aisha dat een vrouw vroeg aan de profeet ﷺ over haar reiniging van de menstruatie. De profeet ﷺ leerde haar hoe ze de grote wassing (*ghusl*) moest doen. Vervolgens zei hij ﷺ tegen haar dat ze met een stuk geurend kleding moest reinigen. De vrouw vroeg: “Hoe moet ik dat doen, o de boodschapper van Allah ﷻ?” De profeet ﷺ zei: “Reinig daarmee.” De vrouw vroeg weer: “Hoe moet ik dat doen, o de boodschapper van Allah ﷻ?” De profeet ﷺ zei: “Reinig daarmee.” De vrouw vroeg weer: “Maar hoe moet ik dat doen, o de boodschapper van Allah ﷻ?” De profeet ﷺ zei: “Glorie aan Allah! Reinig daarmee.” Vervolgens kwam onze moeder ‘Aisha ertussen en greep haar bij haar hand en nam haar mee. Ze liet haar precies zien hoe ze het kleding moest gebruiken om haar privé delen te reinigen van het bloed. Dit kon de geliefde profeet ﷺ uiteraard niet laten zien, omdat zijn verheven karakter dit niet toeliet. De vrouwen kwamen daarom meestal naar de echtgenoten van de geliefde profeet ﷺ om de voorschriften met betrekking tot vrouwelijke kwesties te leren. Bovendien zijn niet alleen de uitspraken van de

geliefde profeet ﷺ religieuze instructies, maar ook zijn handelingen en stilzwijgingen. Wie anders dan de echtgenoten van de profeet ﷺ zou zijn handelingen en stilzwijgingen in zijn huis en privé domein aan ons overleveren? Daarom spelen zij een cruciale rol in de educatie en overlevering van vele voorschriften met betrekking tot vrouwen en andere privé omstandigheden. Dat is ook de reden dat een belangrijk gedeelte van de islamitische jurisprudentie (*fiqh*) tot ons is gekomen via onze moeder ‘Aisha, moge Allah ﷻ tevreden zijn met haar. Zij had jaren doorgebracht met de geliefde profeet ﷺ en ze heeft na het overlijden van de geliefde profeet ﷺ nog ongeveer een halve eeuw geleefd, omdat ze in de tijd van de profeet ﷺ nog jong was. Dit gaf haar de mogelijkheid om haar kennis door te geven aan de nieuwe generaties.

De tweede wijsheid achter het huwelijk van de geliefde profeet ﷺ was de juridische reden. Een voorbeeld hiervan is de opheffing van een wijdverbreide pré-islamitische gewoonte onder de Arabieren, namelijk dat ze kinderen adopteerden en hen de juridische status van hun eigen kinderen gaven. Ze behandelden dit adoptiekind in erfrecht en huwelijksrecht precies hetzelfde als hun echte kinderen. Zelfs de geliefde profeet ﷺ had een adoptiekind genaamd Zayd ibn Haritha die hij vóór het profeetschap had aangenomen. Tot op het moment dat deze gewoonte werd opgeheven door Allah ﷻ werd hij zelfs geroepen met Zayd ibn Mohammed, dus de zoon van Mohammed ﷺ. De geliefde profeet ﷺ liet hem huwen met Zaynap bint Jahsh al-Asadiyya. Na een tijd samen te hebben geleefd, ontstonden spanningen tussen Zayd en Zaynap (moge Allah ﷻ tevreden zijn met hen), want Zaynap kwam uit een welgestelde familie, terwijl Zayd oorspronkelijk een slaaf was. De verschillen in de sociale positie brachten familieproblemen met zich mee. Dit resulteerde in een echtscheiding. Na deze gebeurtenis kreeg de geliefde profeet ﷺ de opdracht van Allah ﷻ om Zaynap te huwen. De profeet ﷺ was bezorgd over de roddels van de huichelaren. Als de profeet ﷺ haar zou huwen, zouden de huichelaren zeggen dat hij ﷺ, volgens de pré-islamitische normen, zijn eigen schoondochter had gehuwd. Hierop werd geopenbaard wat neerkomt op: “En jij vreesde voor de mensen, terwijl Allah er meer recht op heeft dat je Hem zult vrezen. Toen Zayd geen behoefte meer aan haar had, gaven Wij haar aan jou om te huwen, zodat er geen moeilijkheden onder de gelovigen zou bestaan met betrekking tot het (huwen van) de (voormalige) vrouwen van hun geadopteerde zonen, wanneer de laatste niet de wens hebben

om hen te houden. En het bevel van Allah moet worden nageleefd.”² Hiermee is de pré-islamitische gewoonte met betrekking tot het adoptiekind opgeheven ter vergemakkelijking voor de moslims. Het huwelijk van de geliefde profeet ﷺ met onze moeder Zaynap was dus niet met zijn eigen keuze en wens. Het was puur op basis van deze nieuwe wetgeving en het bevel van Allah ﷻ. Bovendien was Zaynap volgens de islamitische wetgeving nooit de schoondochter van de geliefde profeet ﷺ. Ze was ook al gescheiden van Zayd. De dwazen die de profeet ﷺ belachelijk proberen te maken door te beweren dat hij ﷺ zijn eigen schoondochter huwde, zijn dus armzalige en walgelijke schepsels die totaal geen kennis hebben over het onderwerp waarvoor ze hun giftige tong laten zwenken.

Het derde doel voor de huwelijken van de geliefde profeet ﷺ was het sociaalmaatschappelijke doel. De geliefde profeet ﷺ trouwde met bepaalde vrouwen om hun te beschermen tegen armoede en prostitutie. Dat was ook de reden dat hij ﷺ weduwen huwde die zelfs kinderen hadden. Een voorbeeld hiervan is onze moeder Ummu Salama. Haar man was overleden tijdens de veldslag van Uhud. Ze was achtergelaten met vier weeskinderen. De geliefde profeet ﷺ kon niemand vinden die de verantwoordelijkheid over haar en haar kinderen kon nemen. Daarom huwde hijzelf haar. Zij was heel dapper, want ze reageerde als volgt: “O boodschapper van Allah ﷻ, ik ben een oude vrouw en ik heb vier wezen.” De geliefde profeet ﷺ zei toen: “Wees niet bezorgd over je leeftijd. Wat betreft je wezen, daar ben ik voortaan verantwoordelijk voor.” De geliefde profeet ﷺ behandelde hen altijd als zijn eigen kinderen.

Een ander voorbeeld is onze moeder Sawda bint Zam’a. Toen haar man was overleden, had ze niemand meer die haar kon bijstaan. Als ze terug zou gaan naar haar familie, dan zouden ze haar mishandelen of dwingen om haar geloof te verlaten. De geliefde profeet ﷺ huwde haar om te voorkomen dat ze in nog grotere problemen terechtkwam. Toen ze trouwde met de profeet ﷺ was ze vijfenvijftig jaar oud. Een andere vrouw was onze moeder Zaynap bint Khuzayma. Haar man was overleden tijdens de veldslag van Badr. Ze was een bejaarde vrouw van zestig jaar oud die geen hulp en zorg meer had van iemand. De geliefde profeet ﷺ huwde haar om haar bij te staan. Dit was het verheven karakter van de geliefde profeet

² Tafsir van Ibn Kathir in de uitleg van vers 37 hoofdstuk 33.

Mohammed ﷺ, maar dit is niet iets wat giftige harten zomaar kunnen behappen. Wee voor hen!

Het politieke doel van zijn huwelijken is duidelijk zichtbaar in het feit dat hij ﷺ bijvoorbeeld zijn vier opvolgers (respectievelijk) Abu Bakr, ‘Omar, ‘Uthman en ‘Ali (moge Allah ﷻ tevreden zijn met hen allen) had aangehuwd om de banden onderling sterker te maken. De geliefde profeet ﷺ was getrouwd met de dochters van Abu Bakr en ‘Omar. Hij ﷺ huwde zijn eigen dochters aan ‘Uthman en ‘Ali. De geliefde profeet ﷺ was ook getrouwd geweest met vrouwen uit bepaalde stammen en families om hen daarmee een stap dichterbij de islam te brengen, want familiebanden waren heel belangrijk in de Arabische traditie. Het mooiste voorbeeld hiervan is de dochter van Abu Sufyan. Toen hij nog geen moslim was en de moslims in Mekka vervolgde, werd zijn dochter Ummu Habiba moslim. Ze vluchtte met haar man naar Ethiopië. Haar man overleed daar waardoor ze eenzaam en hulpeloos werd. Ze kon ook niet terug naar Mekka, omdat haar vader nog geen moslim was. Hij zou haar dwingen om afstand te nemen van de islam. Het bericht kwam tot de geliefde profeet ﷺ die toen al in Madina was. Hij ﷺ stuurde een brief naar Najashi, de koning van Ethiopië, moge Allah ﷻ tevreden zijn met hem, want hij werd later ook moslim. In deze brief deed de geliefde profeet ﷺ haar een huwelijksaanzoek. De blijdschap van Ummu Habiba was niet te beschrijven toen ze dit hoorde. Ze emigreerde naar Madina en trouwde met de geliefde profeet ﷺ. Toen Abu Sufyan dit hoorde, keurde hij dit huwelijk goed met een vaderlijke trots, terwijl hij toen nog de vijand van de geliefde profeet ﷺ was. Dit zou zijn vijandschap tegen de geliefde profeet ﷺ een stuk minder maken.

Dan rest nog het huwelijk van de geliefde profeet ﷺ met ‘Aisha, de dochter van Abu Bakr. Hoewel haar exacte leeftijd controversieel blijft door de verschillende overleveringen, blijkt uit sommige overleveringen dat ze jong was.³ Het woord ‘jong’ is echter een relatief begrip. Het kan een andere definitie krijgen naarmate de tijd, plaats en cultuur verandert. Haar

³ Er zijn ook geleerden die zeggen dat de jaartelling van de leeftijd van meisjes vanaf hun eerste menstruatie periode werd geteld door de Arabieren. Volgens deze traditie is een meisje van 9 jaar dat in haar elfde levensjaar voor het eerst begon te menstrueren, eigenlijk volgens de moderne jaartelling 20 jaar oud, dus $9 + 11 = 20$.

leeftijd tijdens dit huwelijk was tot de afgelopen eeuw nooit een probleem. Zelfs de grootste vijanden van de geliefde profeet ﷺ hebben hem nooit hiermee aangevallen, omdat het simpelweg niet afkeurenswaardig was. Bovendien is het algemeen bekend dat meisjes in warme klimaten sneller volwassen worden. Dus dit huwelijk aan de kaak stellen zonder rekening te houden met de bijbehorende condities en de context, is een duidelijk teken van onwetendheid óf slechte bedoeling. Daarnaast weten wij uit talloze overleveringen dat ‘Aisha de gelukkigste vrouw was met dit huwelijk.⁴ Zij heeft dit huwelijk altijd als een grote eer en gelukzaligheid beschouwd. Aan wie is het dan in dit geval om dit huwelijk in discussie te trekken? Ten slotte heeft ‘Aisha na de profeet ﷺ nog zestig jaar geleefd. Zij heeft de nieuwe generaties het geloof geleerd. Een groot deel van de islamitische wetgeving is afkomstig van haar, omdat ze niet alleen de leerling maar ook de vrouw was van de geliefde profeet ﷺ. Zij kon gevallen meemaken, die niemand anders kon waarnemen, omdat ze de echtgenote was van de profeet ﷺ. Daarom hebben wij kennis overgeleverd gekregen van haar die we van niemand anders konden leren.

De echtgenoten van de geliefde profeet ﷺ hebben een hoge status bij Allah ﷻ. Het volgende vers duidt hierop, welk neerkomt op: “De profeet is dichter bij de gelovigen dan zichzelf. En zijn echtgenoten zijn hun moeders.” Een ander vers komt neer op: “En jullie mogen de boodschapper van Allah niet kwetsen en jullie mogen nooit na hem zijn echtgenoten huwen. Waarlijk, dat is een grote zonde bij Allah.” De profeet ﷺ en zijn echtgenoten zijn hiermee geëerbiedigd door Allah ﷻ. Moslims moeten hen respecteren en ze mogen voor eeuwig niet huwen met de echtgenoten van de geliefde profeet ﷺ, omdat ze de moeders van de moslims zijn.⁵

Vrouwen in de islam

De regels van de islam met betrekking tot vrouwen zijn zo oud als de islam zelf, want de islamitische voorschriften over vrouwen zijn niet in loop der tijd ontstaan door veranderende

⁴ Zie onder andere hadith met nummer 1423 in *al-ṣaḥīḥ* van al-Muslim ibn al-Hajjaj ibn al-Muslim.

⁵ Tafsir van al-Qurtubi in de uitleg van de verzen 6 en 53 hoofdstuk 33. Dit hoofdstuk is gedeeltelijk gebaseerd op een stuk uit het werk *Rawā’i’ al-Bayān* van de prominente shaykh Muhammad Ali Sabuni.

condities of door revoluties en emancipaties. Gedurende de islamitische geschiedenis is de status van vrouwen in de islam nooit in twijfel getrokken door iemand tot op heden, behalve in de afgelopen decennia. Er zijn hier uiteraard redenen voor, maar dit hoofdstuk tracht aan te tonen dat vrouwen helemaal niet minderwaardig of onrechtvaardig worden behandeld door de islam. Integendeel, de islam heeft vrouwen hun waardige sociale positie gegeven. Als men een blik werpt op de pré-islamitische geschiedenis en leest hoe vrouwen werden behandeld in het Romeinse Rijk en het Perzische Rijk of in andere beschavingen, zoals in China en India, dan zal hij snel tot de conclusie komen dat de islam inderdaad vrouwen hun waardige positie heeft gegeven. Hetzelfde geldt voor westerse vrouwen in de middeleeuwen. Ze werden op een genadeloze manier bejegend door mannen en moesten tragische tijden doorstaan. Er werden uitvoerige debatten gehouden over vrouwen waarin zelfs aan bod kwam of vrouwen normale mensen waren.

Het is niet nodig om eeuwen terug te gaan in de geschiedenis om te zien hoe wreed vrouwen werden behandeld. Nog tot de negentiende eeuw was *wife selling* een Britse traditie. Men kon zijn vrouw verkopen en er waren zelfs marktprijzen vastgesteld hiervoor. Tot de afgelopen eeuw kon een vrouw in Frankrijk geen contracten aangaan, want dit was wettelijk ongeldig. Een ander afschuwelijk geval dat de geschiedenis is ingegaan als een grote schande was het leven van Sarah Baartman, een slavin uit Zuid-Afrika. Ze werd door de Schotse Alexander Dunlop naar Europa gebracht in de negentiende eeuw om geld te verdienen aan haar.⁶ Ze werd in Europa op een walgelijke manier behandeld en misbruikt door westerlingen. Dan begin ik niet eens over mensen die nog tot minder dan een eeuw terug uit Afrika werden gehaald om in een *human zoo* in Brussel of elders in Europa gepresenteerd te worden aan de witte mens.⁷

De Westerse misdaden in Afrika zijn te ziek voor woorden. Moet ik het hebben over zwarte kinderen waarvan de ledematen werden geamputeerd door Westerse militairen, omdat hun ouders niet voldoende hadden gewerkt of moet ik het hebben over zwarte kinderen die

⁶ Zie voor meer informatie: <https://isgeschiedenis.nl/nieuws/saartjie-baartman-of-de-hottentot-venus-een-tragisch-leven-als-curiositeit>

⁷ Zie voor meer informatie: <https://news.cnrs.fr/articles/in-the-days-of-human-zoos>

werden opgehangen door de witte mensen?⁸ Hieronder zie je een foto⁹ van Amerikaanse soldaten gedurende de Eerste Wereldoorlog in een militaire kamp genaamd *Camp Zachary Taylor* in Louisville, een stad in de Amerikaanse Staat Kentucky. De linker soldaat leest passages uit de Bijbel, terwijl het zwarte kind is voorbereid om opgehangen te worden. Een walgelijk tafereel!

De walgelijke misdaden van westerlingen kunnen we helaas niet beperken tot Afrika. Als je kijkt naar de genocides in Amerika, Afrika en Australië, dan zie je dat in de meeste gevallen de misdadigers ervan Europeanen waren die met zelf verzonnen motieven zoals *Mission Civilisatrice*¹⁰ andere landen binnenstormden om daar te plunderen en te exploiteren. Door wie is het Indiaans volk uitgeroeid? Hebben de Turken of Arabieren dat gedaan? Of een ander moslimvolk? En de genocides in Afrikaanse landen, zoals Congo, Uganda, Rwanda, Algerije? Welke barbaarse mensen hebben hier miljoenen vermoord? En de genocides in Australië dan?

Hoe werden de Aboriginals uitgeroeid? En de mensen in Tasmanië? Door wie werden hun vrouwen verkracht en hun eigendommen geplunderd? Waren dat de Britten of de Arabieren?¹¹ En de kinderen die in de afgelopen eeuw in Zwitserland werden geplukt van hun ouders en geforceerd werden om zonder loon te werken op het platteland? Dit staat bekend

⁸ <https://rarehistoricalphotos.com/father-hand-belgian-congo-1904/>

⁹ Uit The Nanny Jack & Co. Archives.

¹⁰ Dit was een Europees project waarbij de Europeanen zich bevoegd stelden om beschaving te brengen naar andere volken waarvan ze geloofden dat ze primitief en achterlijk waren.

¹¹ Voor meer informatie over de genocide in Tasmanië zijn de volgende boeken aangeraden: *The Black War* van Nicholas Clements, *The Last Man: A British Genocide in Tasmania* van Tom Lawson, *The Memory of Genocide in Tasmania* van Jesse Shipway.

als *Verdingkinder* en heeft vrij recent plaatsgevonden!¹² Hebben de moslims dit gedaan of de zogenaamde filantropen en vaandeldragers van de democratie!? Over dit soort onderwerpen hoor je de militanten van de ideologische strijd echter nooit spreken.¹³ Het zijn dezelfde mensen die nu beweren dat ze vrijheid en gelijkheid hebben gebracht voor de vrouwen. Dit is de grootste leugen van deze eeuw! Er valt nog veel te zeggen over zulke historische schandes, maar om het hoofdstuk niet nog langer te maken, ga ik nu verder over vrouwen in de islam.

De islam en de islamitische geschiedenis kennen een heel ander verhaal als het gaat om vrouwen. De geliefde profeet ﷺ heeft de mannen altijd geadviseerd om hun vrouwen zachtmoedig en vriendelijk te behandelen, want vrouwen zijn over het algemeen emotioneler dan mannen. Daarom heeft de geliefde profeet ﷺ vrouwen vergeleken met kristallen, omdat ze heel gevoelig en waardevol zijn.¹⁴ Allah ﷻ openbaart in de Koran ook dat mannen hun vrouwen op een goede manier moeten behandelen.¹⁵ De islam heeft aan vrouwen het recht gegeven om te studeren, werken, erven, legateren, contracten aangaan, etc. Er waren artsen en ambtenaren onder de vrouwelijke metgezellen. Zowel de geliefde profeet Mohammed ﷺ als de rechtgeleide kaliefen vroegen regelmatig advies aan bepaalde vrouwelijke metgezellen die kennis en wijsheid hadden gekregen van Allah ﷻ. Als individu zijn vrouwen niet anders dan mannen, want vrouwen zijn ook verantwoordelijk gesteld door Allah ﷻ voor hun daden en woorden. Ze zullen, zoals mannen, ook berecht worden door Allah ﷻ.

¹² Zie voor meer informatie:

http://archive.boston.com/news/world/europe/articles/2011/11/24/swiss_grapple_with_history_of_forced_child_labor/

¹³ Je hoort ze ook niet over de neigingen en praktijken in Europa met betrekking tot antropagie. In het boek *Mummies, Cannibals and Vampires* onthult de Britse lector Richard Sugg dat kannibalen niet alleen in primitieve volken in Afrika en Australië voorkwamen, maar ook in Europa. Tot eind achttiende eeuw was het in Europa heel normaal om menselijke lichaamsdelen te nuttigen en men geloofde zelfs dat ze gezond waren. Bovendien is ook bekend dat in de zeventiende eeuw in Nederland de belangrijke politicus Johan de Witt tijdens een lynchpartij werd vermoord en verminkt door zijn politieke vijanden. Daarna werd hij gedeeltelijk opgegeten. Dit soort wilde praktijken kom je in de geschiedenis van de moslims in ieder geval niet tegen. Desalniettemin linkt men steeds opnieuw de islam aan barbaarse praktijken, terwijl de geschiedenis en de islamitische wetgeving een heel ander beeld vertonen.

¹⁴ In *al-ṣaḥīḥ* van Muhammad ibn Isma'īl al-Bukhari en in *al-ṣaḥīḥ* van al-Muslim ibn al-Hajjaj ibn al-Muslim.

¹⁵ Koran, 4:19.

Vrouwen hebben juist meer juridische verlichting gekregen vergeleken met de mannen. Een vrouw is volgens de islamitische wetgeving niet verplicht om onderhoudskosten van het gezin te betalen. Dat is de taak van de man. De geliefde profeet ﷺ heeft zelfs gezegd dat een man beloning krijgt als hij een hap in de mond van zijn echtgenote legt.¹⁶ Bovendien hoeft een vrouw de bedevaart niet te doen als ze geen echtgenoot of een nabije mannelijk familielid (*mahram*) heeft, zoals haar man, vader of broer. Vrouwen zijn ook niet verplicht om bijvoorbeeld mee te doen aan de collectieve gebeden, het vrijdaggebed, de militaire dienst en andere activiteiten die voor de man wel verplicht zijn. Vrouwen hoeven ook geen bruidsschat te betalen tijdens het huwelijk, maar de mannen zijn wel verplicht om bruidsschat te geven aan vrouwen. Een vrouw is zelfstandig niet verplicht om getuigenis af te leggen bij rechtszaken voor een moord, criminaliteit en andere gevaarlijke incidenten ter bescherming van haar leven en eer, tenzij er een tweede vrouw is die haar kan bijstaan in het afleggen van de getuigenis. Zodoende zijn er meerdere voordelen in de islamitische wetgeving waarmee alleen vrouwen zijn bevoorrecht.

Volgens de islam zijn man en vrouw niet gelijk aan elkaar: biologisch en psychologisch gezien, is dat ook absurd. Vrouw en man zijn echter wel gelijkwaardig aan elkaar volgens de islam. Sterker nog, er zijn genoeg religieuze teksten in de islamitische bronnen die erop duiden dat vrouwen in veel opzichten voordeliger zijn dan mannen. De geliefde profeet ﷺ heeft ouders die één of meerdere dochters hebben, verblijd met het paradijs.¹⁷ Dit heeft hij ﷺ echter niet gedaan voor ouders die alleen zonen hebben. Het is dus een grote voortreffelijkheid in de islam om een dochter te hebben. Is dit al niet genoeg om te bewijzen dat vrouwen juist heel waardevol zijn volgens de islam? De geliefde profeet ﷺ heeft ook gezegd dat de man de helft van zijn geloof vervolmaakt door te trouwen met een vrome vrouw.¹⁸ Hoe belangrijk is de positie van de vrouw in de islam dat de man de helft van zijn

¹⁶ In *al-ṣaḥīḥ* van al-Muslim ibn al-Hajjaj ibn al-Muslim.

¹⁷ Hierover zijn er meerdere authentieke overleveringen gekomen van de geliefde profeet in verschillende bronnen van hadith waaronder *al-ṣaḥīḥ* van al-Muslim ibn al-Hajjaj ibn al-Muslim.

¹⁸ Er zijn hierover authentieke overleveringen in *al-mu'jam al-awsaṭ* van Sulayman ibn Ayyub al-Tabarani, *al-mustadrak* van Muhammad ibn 'Abdillah al-Hakim en *al-sunan* van Ahmad ibn Husayn al-Bayhaqi.

geloof te danken heeft aan haar. Bovendien heeft de geliefde profeet ﷺ aangegeven dat het hebben van een vrome vrouw behoort tot de gelukzaligheid.¹⁹ In een andere uitspraak maakte hij ﷺ bekend dat een vrome vrouw het beste is dat een man in dit wereldse leven kan krijgen.²⁰ Al deze uitspraken van de geliefde profeet ﷺ duiden op de voortreffelijke status van vrouwen. De geliefde profeet ﷺ heeft ook gezegd dat het paradijs onder de voeten van moeders is.²¹ Dit betekent dat men het paradijs kan behalen door nederig te zijn tegen zijn moeder.²²

Dit is de voortreffelijke en waardevolle positie die de islam geeft aan vrouwen.²³ Hierover hoor je de militanten van de ideologische strijd tegen de islam niet schrijven of spreken. De meeste mensen spreken zonder kennis over dit soort onderwerpen. Het komt ook vaak voor dat men op de hoogte is van deze kennis, maar toch de geliefde profeet Mohammed ﷺ en de islam zwart probeert te maken om de doelen van zijn politieke agenda te behalen. Goed geprobeerd, maar olie drijft altijd boven!

¹⁹ In *al-ṣaḥīḥ* Muhammad ibn Hibban al-Busti.

²⁰ In *al-ṣaḥīḥ* van al-Muslim ibn al-Hajjaj ibn al-Muslim.

²¹ Er zijn authentieke varianten van deze overlevering die voorkomen in *al-musnad* van Ahmad ibn Hambal, *al-sunan* van Ahmad ibn Shu'ayb ibn 'Ali al-Nasa'i, *al-sunan* van Ibn Maja, *al-mu'jam al-kebir* Sulayman ibn Ayyub al-Tabarani en *al-mustadrak* van Muhammad ibn 'Abdillah al-Hakim. Tevens authentiek verklaard door al-Hakim en bekrachtigd door Shamsaddin Muhammed ibn Ahmad ibn Osman al-Zahabi en Abdalazim ibn Abdilqawiyy ibn Abdillah al-Munziri.

²² Zie de uitleg van Muhammed Abdurrauf ibn Nuriddin Ali al-Munawi in zijn boek *fayḍ al-qadīr*.

²³ Het is misschien noemenswaardig dat bepaalde mensen de nobele positie van de vrouw in de islam in twijfel proberen te trekken door de praktijken met betrekking tot vrouwenbesnijdenis aan te halen. De mensen die dit doen, hebben geen kennis over de islamitische wetgeving, want besnijdenis is alleen verplicht voor de moslimman. Voor de moslimvrouwen is dit niet verplicht. Sommige Medinensische vrouwen hadden dit als gewoonte en de geliefde profeet heeft deze praktijk niet afgekeurd, maar wel genuanceerd door te zeggen dat ze niet te veel moeten besnijden, omdat het negatieve invloed heeft op het seksuele genot. Vrouwenbesnijdenis is dus niet aangeraden, maar juist beperkt. De mensen die deze voorschriften niet kennen, nemen de praktijken van bepaalde culturen in moslimgebieden als uitgangspunt. Of deze culturele praktijken onjuist zijn, is een ander discussiepunt dat heel divers zal uitpakken in de verschillende optieken. Voor een familie in Afrika kan deze praktijk heel normaal zijn, terwijl het in Nederland afkeurenswaardig is. Zodoende kunnen er talloze voorbeelden bedacht worden waarbij een fenomeen territoriaal op verschillende manieren wordt beoordeeld door de inheemse mensen.

Vrouwen in de islamitische beschaving

De geliefde profeet Mohammed ﷺ heeft de moslims onderwezen dat ze heel gevoelig moeten zijn met betrekking tot de waarborging van de kuisheid. Dit wordt *al-qhayra* genoemd in de islamitische terminologie. Daarom dienen moslims grote waarde te hechten aan deze deugd.

Hoewel dit door sommige kringen onder de moslims is verzaakt, hebben de moslims in het verleden grote waarde geschonken aan de kuisheid van hun gezin en familie. Niet alleen de correcte bedekking van de vrouw valt onder kuisheid, maar de juiste genderrelaties binnen de samenleving zijn ook een wezenlijk onderdeel van de kuisheid. Dit is weer een ander onderwerp, maar het punt is dat kuisheid van essentieel belang is voor de moslim. De geliefde profeet ﷺ heeft gezegd: “Drie soorten mensen wiens (directe) toetreden tot het paradijs verboden is gemaakt door Allah ﷻ zijn: (1) alcoholist, (2) boosdoener jegens ouders en (3) hoorndrager die zedeloosheid in zijn gezin goedkeurt.²⁴ Sterker nog, het verdedigen van de kuisheid behoort tot fysieke inspanning (*jihād*), want de geliefde profeet ﷺ heeft gezegd: “Wie wordt vermoord wegens zijn geloof, is een martelaar. Wie wordt vermoord wegens (verdediging van) zijn eigen leven is (qua beloning gelijk aan) een martelaar. Wie wordt vermoord wegens (verdediging van) zijn eigendom, is (qua beloning gelijk aan) een martelaar. Wie wordt vermoord wegens (verdediging van de kuisheid van) zijn gezin, is (qua beloning gelijk aan) een martelaar.”²⁵

13

Deze deugd is geen obstakel voor de vrijheid van de vrouw, zoals bepaalde mensen, in het bijzonder feministen, ten onrechte concluderen, want de ideale toepasbaarheid hiervan is aangetoond door de moslims in de islamitische geschiedenis. De moslims hebben in de geschiedenis bewezen dat een vrouw kuis kan zijn en tegelijkertijd kan studeren of een belangrijke functie of ambt kan hebben. Er zijn talloze voorbeelden van zulke moslimvrouwen in de geschiedenis. Een bekend voorbeeld hiervan is de negende-eeuwse Arabische moslima Fatima al-Fihri. De eerste universiteit, al-Qarawiyyin, in de

²⁴ In *al-musnad* van Ahmad ibn Hambal; *al-sunan* van Ahmad ibn Shu'ayb ibn 'Ali al-Nasa'i; *al-mustadrak* van Muhammad ibn 'Abdillah al-Hakim en authentiek verklaard door Ibn Hajar al-Haythami in zijn *majma' al-zawā'id*.

²⁵ In *al-musnad* van Ahmad ibn Hambal; *al-sunan* van Ahmad ibn Shu'ayb ibn 'Ali al-Nasa'i; *al-sunan* van Abu Dawud Sulayman ibn al-Ash'ath; *al-sunan* van Abu 'Isa Muhammad al-Tirmidhi en authentiek verklaard door hem.

wereldgeschiedenis was opgericht door deze vrouw in Andalusië.²⁶ Het woord *college* is afkomstig van het Arabische woord *al-kulliyya*, want de Arabische taal was in dat tijdperk de lingua franca in de wetenschap. Een ander voorbeeld is de moeder der gelovigen ‘Aisha. Ze was deskundig in verschillende disciplines, zoals Arabische poëzie, geneeskunde en islamitische wetgeving. Soortgelijke vrouwen in de tweede generatie waren Hafsa bint Sirin en Umm al-Darda al-Sughra. De islamitische geschiedenisboeken staan vol met buitengewone prestaties en intellectuele ontwikkelingen van moslimvrouwen dankzij hun begaafdheid die ze hadden verworven uit de profetische lichtbron. Doctor Muhammed Akram al-Nadwi publiceerde in 2020 een werk van 45 volumes als resultaat van 20 jaar onderzoek. Het werk behelst de biografie van 10.000 geleerde moslimvrouwen vanaf de tijd van de geliefde profeet ﷺ. Dit zijn allemaal moslimvrouwen die de koers van de geschiedenis veranderden en anders op zijn minst een onweerstaanbare bijdrage hadden geleverd aan de mensheid. De geliefde profeet ﷺ besteedde gedurende zijn leven speciaal aandacht aan de sociale en intellectuele ontwikkeling van de vrouwen en organiseerde daarom speciale bijeenkomsten voor vrouwen waarin ze kennis en wijsheid kregen van de geliefde profeet Mohammed ﷺ.²⁷

Dankzij de inspanningen van de grootste leermeester profeet Mohammed ﷺ en zijn leerlingen werden ze opgevolgd door moslimgeneraties die met hun vooraanstaande wetenschappers en geleerden de wereld hadden gevuld met kennis en wijsheid op het gebied van literatuur, geschiedschrijving, rechtsgeleerdheid, astronomie, wiskunde, geografie en geneeskunde. De boeken van Ibn Sina en al-Razi op het gebied van geneeskunde behoorden eeuwenlang tot de belangrijkste literatuur in het curriculum van de Westerse universiteiten. De wereld had de algebra geleerd van de moslimwetenschapper Mohammed ibn Musa al-Chwarizmi. De westerlingen studeerden aan de universiteiten van de Andalusische moslims en waren erg beïnvloed door de Arabische literatuur waardoor ze grotendeels lezen en schreven in het Arabisch. William Shakespeare en Dante Alighieri raakten geïnspireerd door literaire werken die afkomstig waren van Andalusische literatoren. De ontdekkingen van de vijftiende-eeuwse

²⁶ Zie voor meer informatie het boek *Islam in the Modern World* van Jeffrey T. Kenney en Ebrahim Moosa en *Lost Islamic History* van Firas al-Khateeb.

²⁷ Overgeleverd in *al-ṣaḥīḥ* van Muhammad ibn Isma‘il al-Bukhari en in *al-ṣaḥīḥ* van al-Muslim ibn al-Hajjaj ibn al-Muslim.

Ottomaanse cartograaf Piri Reis creëerden nieuwe perspectieven voor de mensheid. Hij stond bekend om zijn kaarten waarin hij onder andere gedetailleerde beschrijvingen gaf over de geografie van Amerika. Na de expeditie van Napoleon Bonaparte naar Egypte werd het boek *al-khalīl*, een belangrijk juridisch werkstuk in de *māliki* wetschool, vertaald naar het Frans. Dientengevolge zou deze tekst het fundament vormen voor de *Code Napoléon*, dus het Franse burgerlijk wetboek. De westerlingen waren grotendeels geïnspireerd op het islamitische model van religieus pluralisme, sociale instituties, vrouwenrecht en financieel recht. De moslimvrouwen waren de onmisbare actoren van deze bloei, want zij hadden een belangrijke rol gespeeld in de islamitische beschaving. Voor meer informatie kan men onder andere het boek *The World of Islamic Civilization* raadplegen van de negentiende-eeuwse Franse wetenschapper Gustave Le Bon.

Ten slotte is het boek *Do Muslim Women Need Saving?* van de prominente Amerikaanse antropologe en academica Lila Abu-Lughod een echte aanrader. Het boek verschaft nieuwe inzichten voor de mensen die een negatieve beeldvorming hebben over de positie van de vrouwen in de islam. De werkelijkheid zit namelijk heel anders in elkaar. Abu-Lughod schrijft in haar boek dat de slechte positie van vrouwen in de moslimwereld niets te maken heeft met de islamitische religie. Ze stelt na decennia onderzoek dat het te maken heeft met de volgende twee factoren: (1) autoritarisme en (2) armoede. Deze twee factoren zijn de oorzaak van het leed van vrouwen in de moslimwereld. We moeten niet vergeten dat Europese mogendheden een belangrijke rol hebben gespeeld in de totstandkoming van deze twee verschijnselen in de moslimwereld.

De met blindheid geslagen militanten van de ideologische strijd tegen de islam bestempelen de profeet Mohammed ﷺ en de islam valselyk met stagnatie en wreedheid. Zij weten echter niet waar ze over spreken. Het ergste is dat ze lijden aan dubbele onwetendheid. Dit houdt in dat ze onwetend zijn, maar tegelijkertijd niet doorhebben dat ze onwetend zijn. Dit is een gif dat alle zintuigen uitschakelt waardoor men niet meer in staat is de waarheid te vinden.

Ten slotte nog heel kort over de positie die de vrouw op heden toebedeeld heeft gekregen door de zogenaamde democraten, liberalen en feministen. Is de vrouw op heden waardevoller geworden? Het antwoord op deze vraag kan verschillen op basis van de betekenis die wordt gegeven aan het woord 'waardevol'. De vraag kan dus met 'ja' beantwoord worden als we

onder 'waardevol' verstaan dat de vrouw een lustobject en een werkpaard is gemaakt. Inderdaad, de vrouw heeft vrijheid gekregen, want ze kan eindelijk halfnaakt op het strand lopen om de aandacht van mannen te trekken. Ze kan eindelijk afgebeeld worden op billboards met haar diep decolleté om één product meer te kunnen verkopen. Ze kan eindelijk halfnaakt in de vitrines van bordelen zitten in de steegjes van Amsterdam om zich als een seksueel object in de markt te brengen. Ze kan eindelijk gezinnen vernielen door met haar schoonheid gehuwde vaders te verleiden. Ze kan eindelijk haarzelf stuk werken in het bedrijfsleven om hebzuchtige werkgevers tevreden te stellen waarbij ze haar eigen gezin en kinderen verwaarloost. Dit vrijheid en instandhouding van vrouwenrechten noemen, is niets anders dan verstandsverduistering!

De twijfels omtrent het islamitische strafrecht

De geliefde profeet Mohammed ﷺ had niet alleen theologische en ethische hervormingen doorgevoerd, maar hij ﷺ implementeerde ook juridische regels om de mensheid te voorzien van een bescherming in vijf waarden: religie, leven, verstand, nageslacht en eigendom. De geliefde profeet ﷺ had een nieuwe maatschappij en een overheid opgericht in Madina. Hij was de leider van deze staat. Dit juridische systeem stoelde op de Koran en Sunna. Het is een universeel systeem dat ten alle tijden toepasbaar is, maar dit juridische systeem bestaat tegenwoordig grotendeels alleen in theorie. Wat betreft de toepassing hiervan, dit is hedendaags niet mogelijk, omdat er geen legitieme staat bestaat die dit juridische systeem adopteert. Slechts een heel klein onderdeel van dit juridische systeem is het islamitische strafrecht.

Het strafrecht van de islamitische wetgeving doelt als volgt op de bescherming van de bovengenoemde vijf waarden:

1. Doodstraf voor afvalligheid ter bescherming van de religie.
2. Doodstraf voor moord ter bescherming van het leven.
3. Straf voor bedwelmende middelen ter bescherming van het verstand.
4. Straf voor overspel en kuisheid schendende aantijging ter bescherming van het nageslacht.
5. Straf voor diefstal en roverij ter bescherming van het eigendom.

De uitvoering van het islamitische strafrecht is strikt verbonden aan een ingewikkeld juridisch proces, zoals dat nu het geval is voor het strafrecht van de moderne natiestaten. Er zijn heel veel eisen en regels die een cruciale rol spelen in dit juridische proces. Sommige mensen danken de afschrikkende maatregelen van het islamitische strafrecht af door ze onder andere te bestempelen als ouderwets. Zij gebruiken meestal de term modern om indruk te maken en vergeten tegelijkertijd dat een groot deel van de hedendaagse wetgevingen een derivatie is van de vroege juridische systemen. Niet alles wat oud is, hoeft per definitie kwalijk te zijn, zoals dat iets wat modern is niet per se onschadelijk hoeft te zijn. Een ander bezwaar tegen het islamitische strafrecht is dat deze maatregelen extreem en wreed zijn. Zulke beweringen zijn subjectief en verschaffen geen fundering. De inspiratiebron van deze bezwaren is niet het verstand of de logica, maar de heersende emoties en lusten.

In de eerste instantie lijkt de bewering met betrekking tot de vermeende excessiviteit en wreedheid van het islamitische strafrecht plausibel, maar in de werkelijkheid is het niets anders dan demagogie en zinsbegoocheling. Het ideaal zou zijn dat er helemaal geen strafrecht bestond, maar de genetische aanleg van de mens vereist enige vorm van dwangmaatregel. De nature van de mens heeft noodzakelijkerwijs behoefte aan controle, maatregelen en juridische sancties die een afschrikkende werking hebben. Deze maatregelen en sancties hebben bijmaken en zijn daarom altijd onlosmakelijk verbonden met een bepaalde hoeveelheid wreedheid en leed. Een bepaalde wet van het strafrecht is gebaseerd op het perspectief dat men heeft over het strafbaar feit. De strengheid van de wet is evenredig aan de ernst van de wetsovertreding. Dientengevolge is de kritiek op de strafwet welke gebaseerd is op de ernst van het delict, een ondoordachte daad. Het strafrecht is namelijk conditioneel. Celstraf en opsluiting worden tegenwoordig als een doodnormale straf gezien, maar het kan zijn dat men dit over een eeuw als gruweldaad opvat. Een uitspraak of daad waar niemand in Nederland naar omkijkt, kan in een ander land aanleiding zijn voor de doodstraf. Elke verstandige persoon snapt dat het strafrecht van een bepaald volk vorm krijgt conform de levensbeschouwing en moraalfilosofie van dat volk en niet op basis van de mening van een willekeurige buitenstaander die niets te maken heeft met de waarden en normen van dat volk. Het islamitische strafrecht hoeft niet te stroken met de moderne grondwetten of de Europese mensenrechten, want niet iedereen heeft dezelfde

levensbeschouwing en moraalfilosofie. Alles over een kam scheren, zal daarom in dit geval averechts uitpakken. Deze kromme benaderingswijze - dus dat iedereen dezelfde levensbeschouwing en moraalfilosofie moet hebben - resulteert in een mystificatie omtrent het islamitische strafrecht. Op basis van deze valse weergave der dingen permitteert men zich om de islam aan te vallen en, sterker nog, als gevolg hiervan worden Westerse moslims gemarginaliseerd, terwijl de moslims juist de toepassing van het islamitische strafrecht in deze status quo niet appreciëren.

Wat betreft de vermeende excessiviteit en wreedheid in het islamitische strafrecht, dit is gesteld op basis van een simplistische optiek. Degene die zelfs een basiscursus heeft gevolgd in het islamitische strafrecht zal weten dat de ogenschijnlijke wreedheid is bedoeld voor een afschrikwekkend en afstotend effect. Dit dient eerder als een pedagogische en preventieve maatregel dan een wraakactie of vergelding voor wat al heeft plaatsgevonden.²⁸ De volgende aandachtspunten wijzen dit feit uit:

1. Voor adulterium is lapidatie voorgeschreven in het islamitische strafrecht alsook in het Oude Testament. Dit is ongetwijfeld een dreigende en afschrikkende maatregel, maar om deze wet toe te kunnen passen, moet er onder andere zijn voldaan aan de rechtsgeldige getuigenis van vier betrouwbare getuigen die het overspel met blote ogen in alle helderheid hebben zien gebeuren. Bij één kleine onenigheid of tegenstrijdigheid in de getuigenis wordt de getuigenis ongeldig verklaard en de getuigen worden bestraft, omdat de getuigenis in dat geval wordt beschouwd als een aantijging. Als de hoeveelheid van vier getuigen niet wordt bereikt, dan worden de getuigen veroordeeld tot misdadigers en krijgen een sanctie opgelegd.
2. Voeg hieraan toe het verbod op het bespioneren van andermans zonden en het schenden van de privacy. Het is ten strengste verboden om mensen te bespioneren. Dit wordt *tajassus* genoemd in de Koran en is ten strengste veroordeeld.
3. Een andere manier voor de uitvoering van lapidatie is schuldbekentenis, maar dit komt bijna nooit voor. Mocht het zich toch voordoen, dan is de rechter plichtig om deze bekentenis in de eerste instantie te negeren door de overspelige te adviseren om

²⁸ Ramadan al-Buti, *'alā ṭarīq al-'awda ilā al-islām* (Beiroet: Mu'assasa al-Risala, 1981), p. 87-133.

berouw te tonen. Als lapidatie uiteindelijk toch legitiem wordt door de aanwezigheid van vier betrouwbare getuigen of een definitieve schuldbekentenis, dan is het nog steeds niet zo dat de aanleiding voor de lapidatie louter het overspel is. De voorwaarde voor lapidatie is dat de overspelige zijn of haar misdaad in het openbaar heeft gedaan, zodanig dat hij een bijdrage heeft geleverd aan de verspreiding van ontucht in de maatschappij. Als dit niet het geval zou zijn, dan waren de vier getuigen überhaupt niet in staat zijn geweest om zijn misdaad in alle helderheid te bezichtigen. Dit grensoverschrijdende bederf kan alleen rechtgezet worden met een waterdichte kuur die een afschrikkend effect heeft.

4. In het islamitische strafrecht staat het principe om twijfelgevallen te ecarteren, centraal. De rechter dient de bestraffing van de verdachte zelfs bij de kleinste ambiguïteit ongedaan te maken. Dit is gebaseerd op de hadith die neerkomt op: “Neutraliseer het strafrecht voor de moslims door twijfels in acht te nemen. Als jullie een uitweg kunnen vinden, laat hem dan gaan. Het is beter voor de rechter dat hij een fout maakt door hem te vergeven dan dat hij een fout maakt door hem te bestraffen.”²⁹ Voorbeelden voor de uitvoering van dit principe komen veelvuldig voor in de islamitische geschiedenis sinds het tijdperk van de geliefde profeet ﷺ. Bovendien spelen de omgevingsfactoren ook een rol. Een dief wordt bijvoorbeeld in economische malaise niet bestraft op basis van de reguliere strafwetten.
5. Er zijn heel strenge eisen voor de geldigheid van de getuigenis. De getuigen moeten vroom en rechtvaardig zijn. Als een getuige bijvoorbeeld ooit is gezien met alcohol, dan wordt zijn getuigenis niet aanvaard.
6. Bij de doodstraf voor moord wordt de claim van de bloedeigenaar in acht genomen. Als de familie van de vermoorde persoon de moordenaar vergeeft, dan is het aan de rechter om de doodstraf in dit geval ongedaan te maken. Een alternatief is dan bijvoorbeeld een dwangsom opleggen.

²⁹ Overgeleverd in *al-muṣannaf* van Ibn Abi Shayba, in *al-sunan* van Tirmidhi, *al-mustadrak* van Hakim en *al-sunan* van Bayhaqi. Er is een dispuut over sommige ketens van deze hadith, maar het is in ieder geval een hadith waarvan de inhoud door de islamitische geleerden met unaniem akkoord is aanvaard sinds de generatie van de metgezellen. Er is dus een consensus bereikt onder de geleerden over het principe dat in de hadith wordt genoemd.

7. De doodstraf van de afvallige wordt ook ongedaan gemaakt als de afvallige berouw toont en terugkeert tot de islam. Bovendien is de rechter verplicht om een geleerde te benoemen die de afvallige bewijst dat de islam de ultieme waarheid is. De afvallige krijgt ook voldoende denktijd om zijn beslissing te heroverwegen.
8. Amputatie voor diefstal wordt pas uitgevoerd als het voldoet aan bepaalde eisen, zoals dat het gestolen voorwerp een bepaalde minimumwaarde moet hebben. Bovendien wordt de dief een aantal keren verzocht om de diefstal of zijn betrokkenheid bij de diefstal te ontkennen. Als de dief op heterdaad is betrapt en minstens twee betrouwbare getuigen dit hebben gezien, dan kan de dief nog steeds de amputatie schuwen door simpelweg te beweren dat het gestolen voorwerp zijn eigendom is. Deze ambiguïteit is voldoende om de amputatie op te heffen. Bovendien moet het gestolen voorwerp uit een goed beschermende en beveiligde plaats zijn gestolen om de amputatie te kunnen toepassen. Deze strenge eisen maken de uitvoering van amputatie en lapidatie bijna onmogelijk, zoals de Nederlandse islamoloog professor Rudolph F. Peters schreef: "It is nearly impossible for a thief or fornicator to be sentenced, unless he wishes to do so and confesses."³⁰ Professor Brown citeert bovendien van de prominente *shāfi'i* geleerde al-Subki drieëntachtig (83) voorwaarden voor de uitvoering van amputatie voor diefstal.³¹

Tot slot

In de islamitische geschiedenis zijn de lapidatie en amputatie zelden uitgevoerd. Een achttiende-eeuwse Schotse doctor die in Aleppo werkte, rapporteerde slechts zes executies in twintig jaar. Diefstal kwam heel weinig voor en werd bestraft met bastonnade, dus stokslagen op de voetzolen.³² Een bekende negentiende-eeuwse Britse onderzoeker in Egypte vermeldde dat amputatie voor diefstal niet was uitgevoerd in het recente verleden.³³ In de vijfhonderdjarige regeringsperiode van het Ottomaanse Rijk in Istanbul is er volgens de

³⁰ Rudolph Peters, *Crime and Punishment in Islamic Law* (Cambridge: Cambridge University Press, 2005), p. 54; Jonathan A. C. Brown, "Stoning and Hand Cutting - Understanding the Hudud and the Shariah in Islam," *Yaqeen Institute for Islamic Research* (2017), p. 14.

³¹ Brown, "Stoning and Hand Cutting," 35-39.

³² Brown, "Stoning and Hand Cutting," 18.

³³ Brown, "Stoning and Hand Cutting," 18.

geregistreerde gegevens slechts één keer lapidatie uitgevoerd voor overspel. Dit in tegendeel tot de Verenigde Staten waar meer dan vijftig mensen waren geëxecuteerd voor verschillende seksuele overtredingen tussen de jaren 1608 en 1785.³⁴

De illegale jihadisten en het internationale terreurnetwerk

Om het jihadisme te kunnen begrijpen, moet men de historie van het wahabisme weten dat teruggaat tot de 7^e-eeuwse beweging van de khawarij. Deze sekte staat bekend om haar extreme en gewelddadige praktijken. Ze hebben een literalistische houding tegenover de religieuze teksten. Ze erkennen geen autoriteit en permitteren zich alles zodra ze dat nodig vinden. De beweging werd nadat ze uitstierf opnieuw in leven geroepen onder de naam wahabisme en neo-salafisme. Volgens hun leer moeten de niet-moslims en degenen die innoveren in de religie, streng bestreden worden. Hierbij wordt er zelfs toestemming gegeven om zulke mensen te vermoorden, met de stelling dat zij blasfemie hebben begaan en daardoor geen moslim meer zijn.³⁵ De aanhangers van deze leer hanteren ook een strenge methode bij de interpretatie van de religieuze teksten waarbij ze erg strikt en letterlijk worden genomen.³⁶ In het bijzonder de religieuze teksten met betrekking tot de termen *tawhīd*, *shirk*, *kufṛ* en *bidʿa*. Het gaat dus vooral om de zaken die betrekking hebben op de geloofsleer.³⁷ Deze doctrine is ook duidelijk terug te zien in sommige oude publicaties van de Golfstaten.³⁸

Deze stroming wordt dus teruggevoerd naar de khawarij die een sekte waren in de tijd van de metgezellen. De aanhangers van deze extreme godsdienstbeleving adhereren het buitensporig gebruik van de *takfīr*. Deze excessieve houding maakt het mogelijk om mensen vrijwel direct te verketteren en vervolgens hun eigendom en bloed tot tastbaar te verklaren. De aanhangers van het wahabisme wijken op veel meer punten af van de mainstream moslims. Het gedrag van de aanhangers van deze doctrine werd door de geleerden van die tijd en erna altijd scherp

³⁴ Brown, "Stoning and Hand Cutting," 18.

³⁵ A. Moussalli, *Wahhabism, Salafism and Islamism: Who is the enemy?* (Beiroet: Conflicts Forum, 2009), 9.

³⁶ Ook wel literalisme genoemd. Degenen die deze methode hanteren worden ook wel literalisten genoemd.

³⁷ Moussalli, *Wahhabism*, 4.

³⁸ Moussalli, *Wahhabism*, 4-5.

bekritiseerd. Ze hebben zich ten onrechte vernoemd naar *al-salaf al-ṣāliḥ*,³⁹ dus de eerste drie vrome generaties, maar wijken theologisch en methodologisch drastisch af van hen.

Het buitensporig gebruik van de *takfīr* is een product van de khawarij die zelfs het bloed en eigendom van de metgezellen (*ṣaḥāba*) toegestaan achtten. Dit afgekeurde gedrag werd na eeuwen genadeloos opnieuw geïntroduceerd. Hierdoor werden er ook veel onschuldige moslims vermoord in de Hijaz in de achttiende eeuw. Zowat alle hedendaagse jihadisten zijn geïnspireerd op deze leer en vertegenwoordigen grotendeels dezelfde standpunten als deze beweging. Het is wijd en zijd dat deze beweging steun kreeg van de Britten om tegen het Ottomaanse Rijk te vechten. De wahabitische leer is tegenwoordig de officiële religieuze optiek in de Golfstaten. Het is ook geen mysterie meer dat deze staten de wahabitische ideologie financieren en propageren om het te laten heersen in de islamitische wereld. Sterker nog, Mohammad bin Salman, de kroonprins van Saoedi-Arabië, gaf in 2018 zelf toe dat Saoedi-Arabië in opdracht van de Verenigde Staten de wahabitische leer propageerde over de hele islamitische wereld.⁴⁰

In de loop der tijd zijn er bepaalde veranderingen opgetreden. De anatomie van de neo-salafisten is grotendeels veranderd. De verschillende contextuele benaderingen hebben drie grote facties geproduceerd: de puristen, de politici en de jihadi's. De puristen benadrukken een focus op geweldloze methodes van verspreiding, zuivering en educatie. Volgens hen veroorzaakt de politiek een grote separatie. Politici, integendeel, benadrukken de toepassing van de extreme godsdienstbeleving in de politieke arena, omdat dit volgens hen de enige manier is om sociale rechtvaardigheid en Gods legislatierecht te implementeren. De jihadi's nemen meer een militante positie in en beweren dat de huidige toestand roept tot geweld en revolutie. Alle drie de facties hebben grotendeels dezelfde geloofsbelijdenis, maar ze bieden verschillende interpretaties van de hedendaagse wereld.⁴¹

³⁹ Ze noemen zich salafi's, maar de term neo-salafi's past beter bij hen.

⁴⁰ <https://www.rt.com/news/422563-saudi-wahhabism-western-countries/>

⁴¹ Quintan Wiktorowicz, "Anatomy of the Salafi Movement," *Studies in Conflict & Terrorism*, no. 29 (2006): 207-239.

Om het bovenstaande te illustreren, is het mogelijk om ISIS als voorbeeld te geven. ISIS is de afkorting van *Islamitische staat van Irak en Syrië*. Het is een zogenaamde jihadistische beweging. De beweging was opgericht door Abu Musab al-Zarqawi. De Arabische benaming van deze beweging is *Daesh*.⁴² Na de invasie van Irak in 2003 door de Westerse machten, opereerden ze samen met al-Qaida welke werd geleid door Osama Bin Laden. Daarom werd zijn naam vervangen door *al-Qaida in Irak*. Sinds 2013 heet de beweging ISIS. De beweging proclameert de autoriteit te hebben over alle moslims in de hele wereld, maar er is geen prominente islamgeleerde die hen als een legitieme organisatie heeft erkend. Sterker nog, moslims weten dat dit soort bewegingen niet een product zijn van de islam, zoals professor Michel Chossudovsky schrijft in één van zijn artikelen genaamd “The Terrorists R Us. The Islamic State Big Lie.”⁴³ Hij schrijft hier dat de werkelijke oprichter van IS de Amerikaanse geheime dienst CIA is. Zowel al-Qaida als Taliban werden opgericht met de financiële en logistieke steun van de Verenigde Staten om Sovjet-Unie te bestrijden onder het mom van jihad.⁴⁴

Het dieptepunt werd bereikt op 11 september 2001 toen er meerdere terroristische aanslagen werden gepleegd in de Verenigde Staten waarbij duizenden onschuldige mensen omkwamen en verwond raakten. De zondebok was allang bepaald, namelijk de zogenaamde jihadi's onder leiding van Osama Bin Laden. Desalniettemin is deze man nooit ergens gevonden en opgepakt. Professor Michel Chossudovsky vermeldt in zijn gezaghebbende boek *America's "War on Terrorism"* een zeer belangrijk gegeven. De familie Bin Laden en de familie Bush hebben met elkaar lange jaren sterke handelsrelaties gehad en blijken helemaal geen vijanden te zijn van elkaar.⁴⁵

⁴² Erin Marie Saltman & Charlie Winter, *Islamic State: The Changing Face of Modern Jihadism* (London: Quilliam, 2014), 13-14.

⁴³ <https://www.globalresearch.ca/the-terrorists-r-us-the-islamic-state-big-lie-and-the-criminalization-of-the-united-nations/5404146>

⁴⁴ Marc Sageman, *Understanding Terror Networks*, University of Pennsylvania Press, Philadelphia, blz. 57-58; Martin Ewans, *Conflict in Afghanistan: Studies in Asymmetric Warfare*, Routledge, London, 2004, blz. 128, 241; Martin Ewans, *Afghanistan: A New History*, Routledge, London, 2013, blz. 205.

⁴⁵ Michel Chossudovsky, *America's "War on Terrorism"* (Québec: Global Research, 2005), blz. 172.

In september 2015 werd er door *The New York Times* aangekondigd dat er uit honderd verschillende landen dertigduizend gewapende mensen naar Syrië gingen om zich aan te sluiten bij IS. Volgens andere bronnen waren er ongeveer honderdduizend gewapende mensen naar Syrië gegaan om een onderdeel van het IS-leger te worden. Dit was inderdaad een enorm groot leger. Maar wie waren deze gewapende mensen en waar kwamen ze vandaan? Hoe kwamen ze aan de wapens en door wie werden ze gefinancierd? Hoe konden de verschillende overheden, internationale politie en de geheime diensten deze verschuivingen niet tegenhouden? Het antwoord op deze vragen zit verscholen in de duivelse driehoeksverhouding tussen de VS, de Golfstaten en de Westerse geheime diensten. De coöperatie en sterke relaties tussen de VS en de Golfstaten is bij iedereen bekend. Dan hebben we het nog geen eens over de genadeloze baronnen van de wapenindustrie, aangezien 78 % van alle wapens in de wereld afkomstig is van zes landen: China, Frankrijk, Duitsland, Rusland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten.⁴⁶ Terreur en oorlog betekenen geld voor deze landen. De landen waar men gewapende strijd wil, worden eerst klaargestoomd voor verdeling en chaos. Het enige dat overblijft, is het terroristische netwerk inschakelen *and that's it!* Een voorbeeld hiervan is de *US Institute of Peace* welke een gretige geldschietster is van de tegenstanders van Bashar al-Asad in Syrië. In 2011 kwam boven water dat deze organisatie twee jaar voordat de Arabische Lente begon grote projecten leidde om de activisten te financieren, op te leiden en te bewapenen voor de zogenaamde revolutie in Egypte.⁴⁷

Daarnaast is het ook geen mysterie meer dat de Bush-regering sektarische burgeroorlogen financierde en aanwakkerde in het Midden-Oosten. De Amerikaanse onderzoeker Seymour M. Hersh welke de Pulitzerprijs, een prestigieuze Amerikaanse literatuurprijs, won, bewees dat de Bush-regering de soennieten in het Midden-Oosten ophitste tegen de sjiieten.⁴⁸ Een operationele man van dit soort activiteiten is bijvoorbeeld de Amerikaanse Colonel James Steele. Hij organiseerde een grote groep aan terreurbewegingen en contra-guerrilla in diverse

⁴⁶ <https://www.amnesty-international.be/subthema/globale-wapenhandel-in-cijfers/40253>

⁴⁷ Tony Cartalucci, "U.S. Writing New Syrian Constitution," *Global Research*, 22.07.2012.

⁴⁸ Seymour M. Hersh, "The Redirection: Is the Administration's new policy benefitting our enemies in the war on terrorism?", *The New Yorker*, 05.03.2007; Ismail Tokalak, *Küresel Sömürü* (Istanbul: ATAC, 2016), 389.

landen. Na een aantal bloedige decennia ging hij met pensioen en zette hij zijn leven voort in Texas. Hij zette de Koerden en sjiieten in Irak aan tegen de soennieten.⁴⁹ Hij organiseerde sjiitische terreurbewegingen. Op deze manier veroorzaakte hij sektarische bloedbaden waarin duizenden onschuldige mensen om het leven kwamen. Toen hij opereerde in Irak stierven maandelijks gemiddeld drieduizend mensen in Irak. Deze bloedbaden en massamoorden werden heel gewoonlijk gerapporteerd aan het ministerie van buitenlandse zaken van de VS. Dit was een echte genocide, maar niemand zei er wat van. Er zijn vierhonderdduizend rapporten van de Amerikaanse mogendheden gelekt over de massamoorden in Irak, maar alle staatsmannen waren monddood. Toen de rapporten boven water kwamen, werden de bloedbaden tevergeefs overgedragen aan de VN en gepubliceerd in documentaires. Toch kwam er geen einde aan de bloedbaden, want de hoeveelheid van de huursoldaten bleven maar toenemen. In 2003 waren dat er tienduizend en binnen drie jaar nam het toe tot vijftigduizend huursoldaten. Het bekendste bedrijf dat dit soort huursoldaten recruteert en de verdeling ervan organiseerde, was het schimmige bedrijf Blackwater waar zeer weinig over wordt gesproken.⁵⁰ De oprichter van dit bedrijf is de extremistisch-evangelische kruisvaarder Erik Prince. Hij is een vurige kruisvaarder en is een lid van *the Knights of Columbus*, een organisatie die staat voor de militaire expansie van het christendom en de herleving van de kruistochten.⁵¹

Een ander feit dat achteraf boven water kwam, is dat de IS-leider Abu Bakr al-Baghdadi in 2004 werd opgepakt door de Amerikaanse soldaten en gevangen werd genomen in gevangenis van Camp Bucca gelegen op de grens van Koeweit. De voormalige directeur van de gevangenis, Colonel Kenneth King, beweerde dat al-Baghdadi in 2009 vrij werd gelaten en zei toen hij afscheid nam: "I'll see you guys in New York."⁵² Het is in een rapport genaamd *Illusion of Justice: Human Rights Abuses in US Terrorism Prosecutions* van Human

⁴⁹ Michel Chossudovsky, *The Globalization of War*, Montreal, 2015.

⁵⁰ Banu Avar, *Zemberek* (Istanbul: Remzi Kitabevi, 2016), 47-48.

⁵¹ <https://www.patheos.com/blogs/nolongerquivering/2009/11/christian-dominionism-part-4-erik-prince-and-the-ties-that-bind-extremist-politics-to-christian-patriarchy/>

⁵² Michael Daly, "ISIS Leader: 'See You in New York'", *The Daily Beast*, 14.06.2014; Robert Spencer, "ISIS chief Abu Bakr al-Baghdadi on his release from U.S. detention in 2009: 'I'll see you guys in New York'", *Jihad Watch*, 14.06.2014; Ismail Tokalak, *Küresel Sömürü* (Istanbul: ATAC, 2016), 389.

Rights Watch ook aangetoond dat CIA en FBI illegaal contacten legt met bepaalde mensen om ze aan te zetten tot geweld en terreuraanslagen onder andere in ruil voor geld. Andrea Prasow, directeur en één van de auteurs van het rapport, zegt het volgende: “Americans have been told that their government is keeping them safe by preventing and prosecuting terrorism inside the US, but take a closer look and you realize that many of these people would never have committed a crime if not for law enforcement encouraging, pressuring, and sometimes paying them to commit terrorist acts.”⁵³

Oorlogen en conflicten zijn niet alleen voordelig, omdat ze grote opbrengsten leveren aan bepaalde kringen in de wapenindustrie, maar ze zijn ook zeer effectief in het teweegbrengen van internationale migratieproblemen. De grote hoeveelheid oorlogsmigranten kunnen als een wapen gebruikt worden door bepaalde staten en kringen. In een onderzoek met de titel *Strategic Engineered Migration as a Weapon of War* welk is gedaan aan de Harvard University wordt geconstateerd dat de grote migratiegolven als een wapen gebruikt kunnen worden tegen bepaalde staten.⁵⁴ De migratiekampen zitten vol met spionnen en medewerkers van internationale inlichtingendiensten. Zij houden toezicht op de zaken en organiseren diverse illegale activiteiten voor de orgaanmafia en de drugsdealers. Laat je niet misleiden door de zogenaamde filantropen en feeën van de Verenigde Naties. De corruptie is te gek voor woorden. De mensheid wordt op een wilde en meedogenloze wijze belazerd. De VN is sinds haar oprichting onder de controle van de globale elite. Haar hoofdkwartier met zes verdiepingen in New York in het midden van Manhattan is zelfs een geschenk van de elite bankier John Rockefeller.⁵⁵ De VN hebben tot nu toe nooit een internationaal conflict kunnen tegengaan. Niet in het Israël-Palestijns conflict, niet in het Servisch-Bosnisch conflict, niet in Nagorno-Karabakh, niet in de Golfoorlog, niet in Irak, niet in Libië en ook niet in Syrië. Wat stelt zo een wereldorganisatie dan in godsnaam voor? Niets anders dan dissimulatie! De VS weigerde in 2014 alle verzoeken van oorlogsmigranten, behalve van één groep. Deze groep bestond uit 1519 mensen. Zij kregen wel toegang en burgerschap in de VS. Iedereen in deze

⁵³ <https://www.hrw.org/report/2014/07/21/illusion-justice/human-rights-abuses-us-terrorism-prosecutions>

⁵⁴ Kelly M. Greenhill, “Strategic Engineered Migration as a Weapon of War.” *Civil Wars*, vol. 10. no. 1. (March 2008): 6-21; Banu Avar, *Zemberek* (Istanbul: Remzi Kitabevi, 2016), 19-20.

⁵⁵ Banu Avar, *Zemberek* (Istanbul: Remzi Kitabevi, 2016), 17-18.

groep, zonder enkele uitzondering, was iemand die ooit betrokken was geweest bij een terreuraanslag of -beweging.⁵⁶

Een andere cruciale factor in de burgeroorlogen en destabilisatieprocessen is de drugshandel. Een Amerikaanse invasie op een bepaald land resulteert onder andere in de Amerikaanse monopolie op de drugshandel in dat land. Een duidelijk voorbeeld hiervan is Afghanistan.⁵⁷ *The New York Times* publiceerde in 1993 dat CIA gedurende de Vietnamoorlog in 1963 tot 1973 volledige controle had op de drugshandel in Vietnam en samenwerkte met de vooraanstaande drugsdealers in Vietnam om een aandeelhouder te worden van de enorme winsten in het drugsverkeer.⁵⁸ De statistieken hebben uitgewezen dat de drugshandel onder leiding van de VS vele malen is vermeerderd na de Amerikaanse invasie op Afghanistan.⁵⁹

Zonder de bovengenoemde feiten in acht te nemen, is het niet mogelijk om te begrijpen wat er zich in het Midden-Oosten afspeelt. Bovendien zijn de bovengenoemde feiten nog maar het topje van de ijsberg. De terreurbewegingen worden opgericht en anders georganiseerd en gefinancierd door terreurstaten zoals de VS. Nu rijst de vraag hoe jihad zich verhoudt tot de islam. Om deze vraag te beantwoorden, moet het concept van jihad uiteengezet worden conform de bronnen van de islamitische religie.

Jihad conform de islamitische bronnen

Er zijn drie termen die vaak voorkomen in de Koran met betrekking tot dit onderwerp, namelijk *ḥarb*, *qitāl*, en *jihād*. De Mekkaanse verzen van de Koran bevatten geen verzen betreffende martelaarschap. Het woord *ḥarb*, dat letterlijk oorlog betekent, komt alleen voor in de Medinensische verzen, *qitāl* komt zelden voor in de Mekkaanse verzen en evenzo het woord *jihād*, het komt maar een aantal keren voor in de Mekkaanse verzen. Bovendien

⁵⁶ Report on the Secretary's Application of the Discretionary Authority Contained in Section 212(d)(3)(B)(i) of the Immigration and Nationality Act, Annual Report to Congress, Fiscal Year 2014, Homeland Security.

⁵⁷ "The CIA continues trafficking drugs from Afghanistan," *Veterans Today*, 04.06.2016.

⁵⁸ Larry Collins, "The CIA Drug Connectionals as Old as the Agency," *The New York Times*, 03.12.1993.

⁵⁹ Peter Dale Scott, *American War Machine: Deep Politics, the CIA Global Drug Connection, and the Road to Afghanistan* (New York: Rowman & Littlefield Publications, 2010), blz. 13.

worden de laatste twee termen louter in de betekenis van spirituele inspanning of metafysische strijd gebruikt in de Mekkaanse verzen.⁶⁰ Daarom zijn er door de profeet Mohammed ﷺ ook geen militaire activiteiten uitgevoerd gedurende de twaalf jaren in Mekka. Koranverzen omtrent fysieke strijd en militaire activiteiten zijn pas ná de emigratie naar Medina geopenbaard. Het eerste Koranvers dat werd geopenbaard over *jihād* was welk neerkomt op: “Verlof is gegeven aan hen die worden aangevallen, omdat hun onrecht is gedaan en Allah is waarlijk bij machte om hen te helpen.”⁶¹ Vervolgens werden deze verzen, die fysieke strijd toestaan, vervolgd met verzen die de fysieke strijd een religieuze taak hebben gemaakt. Dit waren de volgende verzen die neerkomen op: “En bestrijdt op de weg Allahs hen die u bestrijden maar overschrijdt niet de maat Allah bemint niet hen die de maat overschrijden. En doodt hen waar gij hen aantreft en verdrijft hen van waarvan zij u hebben verdreven maar de verzoeking is erger dan de doodslag. En bestrijdt hen niet bij het Gewijde Bedehuis zolang zij u niet daarin bestrijden. Doch indien zij u bestrijden doodt hen dan. Aldus is de vergelding der ongelovigen. Doch indien zij ophouden dan is Allah waarlijk vergevend en barmhartig. En bestrijdt hen tot er geen verzoeking meer is en de godsdienst aan Allah behoort. En indien zij dan ophouden dan zij er geen vijandschap dan tegen de onrechtdoeners.”⁶²

Volgens de overtreffende meerderheid van de moslimjuristen is fysieke strijd een aspect van het menselijk bestaan en gesanctioneerd door God, zodoende moeten de hieraan gerelateerde ethisch-juridische dimensies als een wezenlijk onderdeel van de *sharī‘a* beschouwd worden.⁶³

Voordat we de betekenis van *jihād* volgens de Koran kunnen begrijpen, is het essentieel om te weten dat de openbaring van dit woord niet alleen beperkt is tot het Medinensische tijdperk, maar dat het woord ook voorkomt in de Mekkaanse Koranverzen. Dit is een belangrijke voorkennis bij het begrijpen van *jihād*, want de oorlogen zijn pas ná de migratie

⁶⁰ Rudolph Peters & Peri Bearman, *The Ashgate Research Companion to Islamic Law* (Surrey: Routledge, 2014), chap. 14 p. 193-194.

⁶¹ Koran, 22:39. Vertaling Kramers.

⁶² Koran, 2:190-193. Vertaling Kramers.

⁶³ R. Peters & P. Bearman, *The Ashgate Research Companion to Islamic Law*, chap. 14 p. 194.

naar Medina uitgevoerd door de moslims. Dit betekent dat er in de Mekkaanse periode geen oorlogen zijn

plaatsgevonden tussen de moslims en de Arabische polytheïsten. Dat het woord *jihād* in die tijd al was geopenbaard in de Koran toont aan dat het woord meer dan één betekenis heeft in de islamitische terminologie.⁶⁴ Het is dus wetenschappelijk gezien ongegrond om te beweren dat *jihād* alleen fysieke strijd betekent. Een aantal van deze Mekkaanse verzen waarin het woord *jihād* wordt gebruikt, is:

- ❖ “Leen dan niet het oor aan de ongelovigen en ijver tegen hen daarmee in grote ijver.”⁶⁵ Het woord *jāhada* is hier met ‘ijveren’ geïnterpreteerd. ‘Abdullah ibn ‘Abbas heeft die passage met ‘bestrijd hen met de Koran’ uitgelegd.⁶⁶
- ❖ ”Daarna is uw Heer voor hen die uitgeweken zijn na verzoeking te hebben weerstaan en vervolgens zich beijverd hebben en geduldig uitgehouden na dat al is uw Heer waarlijk vergevend en barmhartig op de dag waarop iedere ziel voor zichzelf zal moeten opkomen en van iedere ziel zal worden ingevorderd wat zij bedreven heeft zonder dat hun onrecht geschiedt.”⁶⁷ Het woord *jāhada* is hier weer met het werkwoord ‘ijveren’ weergegeven. Het woord ‘uitwijken’ in het vers verwijst naar de eerst emigratie die plaatsvond naar Ethiopië.

De Koran gebruikt het woord *jihād* dus niet alleen in de betekenis van ‘fysieke strijd’, maar ook als spirituele en verbale strijd. Tevens heeft de profeet Mohammed ﷺ de belangrijkste vorm van *jihād* gedefinieerd met het uitspreken van de waarheid tegen een tiran.⁶⁸ Hiermee wordt dus duidelijk dat *jihād* in de islam zowel met fysieke strijd als met verbale strijd wordt gedefinieerd.

De betekenis van het woord *jihād* wordt meestal gemanipuleerd door de werkelijke betekenis ervan te verdraaien om het aangenamer te maken. Er zijn Koranverzen waar het woord *jihād*

⁶⁴ Said Ramadan al-Buti, *al-jihād fī al-islām*, (Damascus: Dar al-Fikr, 1993) 19-20.

⁶⁵ Koran, 25:52. Vertaling Kramers.

⁶⁶ Muhammad ‘Ali Sabuni, *ṣafwa al-tafāsīr*, (Cairo: al-Asdiqa, 2001) 818.

⁶⁷ Koran, 16:110 en 111. Vertaling Kramers.

⁶⁸ al-Buti, *al-jihād fī al-islām*, 21.

in de betekenis van *qitāl* is gebruikt. De betekenis is dan ‘fysieke strijd’ of ‘oorlogsinspanning’. Om dan hier de betekenis met ‘spirituele inspanning’ of ‘verdediging van het vaderland’ te verdraaien, is volkomen onjuist,⁶⁹ want *jihād* bestaat volgens de algemene leerstelling binnen de islamitische wetgeving uit de verdediging van de islamitische staat én de militaire actie met het doel om de islam te verspreiden.⁷⁰

Het is echter niet zo dat de Koran opdraagt om direct te strijden tegen de niet-moslims. Het is volgens alle islamitische geleerden verplicht om de niet-moslims eerst uit te nodigen tot de islam voordat er sprake mag zijn van een fysieke strijd.⁷¹ Er wordt in de Koran geopenbaard dat de mensen eerst uitgenodigd moeten worden tot de islam: “Roep op tot de weg van uw Heer met wijsheid en schone vermaning en bestrijd hen met een betoog dat schoner is.”⁷² Vervolgens instrueert de Koran wat neerkomt op: “Bestrijd hen die niet geloven in Allah noch in de Laatste Dag en die niet verboden stellen wat Allah en Zijn boodschapper verboden hebben gesteld en die niet zich voegen naar de wezenlijke godsdienst onder degenen aan wie de Schrift gegeven is totdat zij uit de hand de schatting opbrengen in onderdanigheid.”⁷³ Pas na deze stappen te hebben gevolgd, kan er sprake zijn van een fysieke strijd.⁷⁴ In de Koran staat wat neerkomt op: “En bestrijd op de weg Allahs hen die u bestrijden, maar overschrijd niet de maat. Allah bemint niet hen die de maat overschrijden.”⁷⁵ Dit is het eerste Medinensische Koranvers dat is geopenbaard over *jihād*.⁷⁶

Met de overeenstemming van de overtreffende meerderheid van de islamitische rechtswetenschappers is *jihād* alleen verplicht in drie gevallen:

⁶⁹ Andrzej Zaborski, “Etymology, etymological fallacy and the pitfalls of literal translation of some Arabic and Islamic terms,” *Words, texts and concepts cruising the Mediterranean Sea*, no. 3 (2004): 143-144.

⁷⁰ Tyan, “Djihad,” v. 2 p. 538.

⁷¹ Rudolph Peters, *Jihad in classical and modern Islam*, (Princeton: Markus Wiener Publishers, 2005) 37.

⁷² Koran, 16:125. Vertaling Kramers.

⁷³ Koran, 9:29. Vertaling Kramers.

⁷⁴ R. Peters, *Jihad in classical and modern Islam*, 37-40.

⁷⁵ Koran, 2:190. Vertaling Kramers.

⁷⁶ Ibn Kathir, *tafsīr al-qur’ān al-‘aẓīm*, (Riyad: International Ideas Home for Publishing & Distribution, 1999) 197.

1. Als er een oorlog is uitgeroepen tussen een door de moslims erkend kalifaat en niet-islamitische staat.
2. Als een door de moslims erkend kalifaat wordt aangevallen.
3. Als een door de moslims erkend kalief *jihād* afkondigt en de mensen roept om mee te doen.⁷⁷

Bovendien is het ten strengste verboden om tijdens *jihād* vrouwen, minderjarigen, bejaarden en onschuldige burgers die niet meedoen aan de oorlog, te vermoorden,⁷⁸ want het doel van *jihād* is niet vermoorden. De activiteit *jihād* heeft namelijk twee doelen:

1. De mensen tot de islam laten bekeren.
2. Belasting heffen ingeval ze de bekering weigeren.⁷⁹

Uit de context van de Koranverzen wordt duidelijk dat de ongelovigen en polytheïsten bestreden moeten worden als reactie op hun aanvallen en dat de Joden en christenen bestreden moeten worden om de betaling van de schatting te forceren.⁸⁰ Al deze Koranverzen zijn echter alleen toepasbaar indien er een legitiem islamitisch staatshoofd, dus kalifaat, aanwezig is dat erkend is door de islamitische geleerden. Zo een staatshoofd is sinds 1924 met de afschaffing van het kalifaat in Istanbul niet meer aanwezig in de wereld!

Ethische aspecten van *jihād*

De *sharī'a* verbiedt om onethische middelen te gebruiken met het doel om geheime militaire informatie te verzamelen om het vervolgens tegen de vijand te gebruiken. Onder onethische middelen wordt een middel verstaan dat volgens de islamitische wetgeving *ḥarām* is verklaard, zoals alcohol en prostitutie. Dit zijn twee typische voorbeelden van gebruikelijke

⁷⁷ *Encyclopaedia of Fiqh (al-mawsū'a al-fiqhiyya)*, (Koeweit: Wizarat al-Awqaf wa al-Shu'un al-Islamiyya, 198) v. 16 p. 130-133.

⁷⁸ *Encyclopaedia of Fiqh (al-mawsū'a al-fiqhiyya)*, v. 16 p. 148-151.

⁷⁹ R. Peters, *Jihad in classical and modern Islam*, 40.

⁸⁰ M. A. S. Abdel Haleem, "Qur'anic 'jihad': A Linguistic and Contextual Analysis," *Journal of Qur'anic Studies*, Vol. 12 (2010): p. 155.

middelen om de vijand in de val te lokken.⁸¹ Het is in de *sharī'a* dus niet toegestaan om het doel te bereiken door middel van immorele en onzedelijke hulpmiddelen. Dit principe is gebaseerd op een profetische overlevering afkomstig uit de hadith-compilatie *al-musnad* van de grootgeleerde Ahmad ibn Hambal: “Waarlijk, Allah annihileert het kwaad niet met kwaadheid, maar vernietigt het met goedheid. Waarlijk, onreinheid verwijdt geen onreinheid.”⁸²

Tijdens de oorlog is het ten strengste verboden om gebruik te maken van chemische en biologische wapens en atoombommen waarmee een heel volk, zonder onderscheid te maken tussen soldaat en burger, wordt uitgeroeid.⁸³ Deze regel wordt door de moslimjuristen onderbouwd met de Koranverzen die neerkomen op: “En wanneer zo een heengaat beijvert hij zich op de aarde verderf te verspreiden en het bouwland en het jonge vee te vernielen. Maar Allah bemint niet het verderf.”⁸⁴ en “Telkens wanneer zij een vuur ontsteken tot de oorlog dooft Allah het uit terwijl zij pogen in het land verderf te stichten. Maar Allah bemint niet de verdervers.”⁸⁵

Wat betreft de normen na het aflopen van de oorlog, in het bijzonder na het verkrijgen van de triomf, deze worden expliciet behandeld door de moslimjuristen in de juridische boeken. De krijgsgevangenen moeten zachtmoedig en vriendelijk behandeld worden, zoals ernaar is verwezen in het volgende Koranvers dat neerkomt op: “En zij verstrekken spijziging om Zijn liefde aan behoeftigen en wezen en gevangenen: Wij spijzigen u slechts ter wille van Allahs aangezicht niet verlangen wij van u vergelding noch dank.”⁸⁶ Het is ook niet toegestaan om het verslagen volk te vernederen en om hun heiligdommen te vernielen. Zulke immorele handelingen zijn niet terug te zien in de oorlogen en veroveringen gedurende de tijd van de

⁸¹ Yusuf al-Qaradawi, *fiqh al-jihād: dirasa muqārana li aḥkāmihī wa falsafatihī fī daw' al-qur'ān wa al-sunna* (Cairo: Maktabah Wahbah, 2009), p. 475.

⁸² *Hadith* no. 3672

⁸³ Yusuf al-Qaradawi, *fiqh al-jihād: dirasa muqārana li aḥkāmihī wa falsafatihī fī daw' al-qur'ān wa al-sunna*, p. 476.

⁸⁴ Koran, 2:205. Vertaling Kramers.

⁸⁵ Koran, 5:64. Vertaling Kramers.

⁸⁶ Koran, 76:8-9. Vertaling Kramers.

profeet Mohammed ﷺ en de eerste vier kaliefen. Sterker nog, zoals Gustave Le Bon en andere antropologen en historici hebben gezegd, de geschiedenis kent geen veroveraar met meer tolerantie dan de moslims.⁸⁷ Bovendien brachten de moslims zelfs de Europese edelen ridderlijkheid bij. Middeleeuwse ridders waren oorspronkelijk niet ridderlijk met nobele idealen zoals vrouwen en zwakkeren beschermen. Dat leerden ze uit de islamitische literatuur.⁸⁸

Het is mogelijk om al deze ethische normen te categoriseren in vier hoofdprincipes.⁸⁹

1. Het is niet toegestaan om af te wijken van de gulden middenweg. Het is dus een noodzakelijke regel om een handelwijze te hanteren waarbij de beide uitersten worden vermeden. Dit is gebaseerd op het Koranvers dat neerkomt op: “En bestrijdt op de weg Allahs hen die u bestrijden maar overschrijdt niet de maat Allah bemint niet hen die de maat overschrijden.”⁹⁰ Deze overschrijding is nader verklaard door de moslimjuristen met de volgende twee interpretaties: (1) Het bestrijden van niet-moslims die een passieve houding nemen en geen vijandschap tonen tegen de moslims. (2) Het vermoorden van vrouwen, kinderen, bejaarden en zwakke mensen die niet in staat zijn om te participeren aan de oorlog.⁹¹
2. De handeling *muthla*, wat in de juridische terminologie verminking betekent, is verboden. Hiermee wordt bedoeld dat het lijk van de vijand met wraakgevoelens wordt mishandeld door bijvoorbeeld de ogen of andere organen van het lichaam te onttrekken. Er zijn in de beroemde hadith-compilaties meerdere overleveringen omtrent het verbod op deze handeling.
3. Het is verboden om huizen en bomen te vernielen en om dieren te doden.

⁸⁷ Gustave Le Bon, *La civilisation des Arabes* (Paris: Librairie de Firmin-Didot et Cie, 1884), p. 605.

⁸⁸ Historia, nr. 7/2021.

⁸⁹ Yusuf al-Qaradawi, *fiqh al-jihād: dirasa muqārana li aḥkāmihī wa falsafatihi fī ḍaw’ al-qur’ān wa al-sunna*, p. 748-756.

⁹⁰ Koran, 2:190. Vertaling Kramers.

⁹¹ Ibn Kathir, *tafsīr al-qur’ān al-‘aẓīm* (Riyad: International Ideas Home for Publishing & Distribution, 1999), v. 1 p. 226.

4. Het is verplicht om de afspraken van officiële overeenkomsten, ondertekend met de tegenstander, na te komen.

Hoe zit het met de zelfmoordaanslagen van de jihadisten?

De term suïcide (*qatl al-nafs* of *intihār*), in de klassieke islamitische definitie, is het met opzet beëindigen van het eigen leven. Zelfmoord is een heel ernstige misdaad in de islamitische wetgeving.⁹² Er is zelfs een discussie onder de *fuqahā* over de toepassing van de begrafenisrituelen voor een persoon die zelfmoord heeft gepleegd. Volgens sommigen van hen komen zij niet in aanmerking voor deze gewoonlijke rituelen. Vandaar moet suïcide strikt onderscheid worden van martelaarschap.

Het blijkt dat soennitische juristen een wat meer rationele en pragmatische houding aannemen als het gaat om het gedrag van moslims in oorlog. Zij benadrukken eerder overleving en overwinning dan de dood. Dientengevolge, het wensen van martelaarschap en de moslims aansporen om in aanmerking te komen voor de beloning van martelaarschap is geen prominent thema in de soennitische wetgeving omtrent *jihād*. In feite zijn zulke wensen afgekeurd door islamitische juristen, omdat zulke wensen geassocieerd worden met kharijieten.⁹³ Tevens is zo een wens nauwelijks anders dan neigingen tot zelfmoord.⁹⁴ De soennitische traditie bevat overleveringen die streng zijn in het oordeel tegen enige vorm van mogelijke relatie tussen de dood van een persoon en zijn eigen wil. Er zijn overleveringen die zelfs het wensen van een ontmoeting met de vijand verbieden. Sommige juristen hebben aangegeven dat de belijdenis van vals geloof zelfs is geprefereerd boven zelfmoord.⁹⁵

De profetische overleveringen (*ḥadīth*) zijn erg duidelijk over het verbod van zelfmoord, alhoewel de Koranverzen betreffende zelfmoord niet eenduidig zijn. In een van deze

⁹² Franz Rosenthal, "On suicide in Islam," *Journal of the American Oriental Society*, vol. 66, No. 3 (1946): 240.

⁹³ Daniel Brown, "Martyrdom in Sunni Revivalist Thought," *Sacrificing the Self*, (2002): 113.

⁹⁴ A. J. Wensinck, "The Oriental doctrine of the Martyrs," *Mededeelingen der Koninklijke Akademie van Wetenschappen, Afdeling Letterkunde*, (1922): 153.

⁹⁵ Ignaz Goldziher, *Muslim Studies*, (New York: State University of New York Press, 1971) 352.

overleveringen zei de profeet Mohammed ﷺ dat wie zichzelf vermoordt (met een ijzeren middel of iets anders) op dezelfde manier bestraft zal worden in de hel.⁹⁶ In de uitleg van deze overlevering beweren de geleerden dat deze bestraffing eeuwenlang zal duren. In een andere overlevering, vermeld in *al-ṣaḥīḥ* van de prominente geleerde al-Bukhari,⁹⁷ wordt er bericht dat een persoon naar de profeet Mohammed ﷺ kwam en een opmerking maakte over zijn bewondering voor een dappere krijger. De profeet ﷺ weigerde en kondigde aan dat deze krijger de hel zou binnentreden. Dit verwarde de moslims, maar de volgende dag werd duidelijk waarom die krijger met de hel werd bestempeld door de profeet ﷺ. Hij was namelijk zwaargewond en vermoordde zichzelf om een einde te brengen aan zijn pijn. Deze gebeurtenis was waargenomen door enkele metgezellen. Hieruit wordt duidelijk dat zelfmoord zelfs tijdens een oorlog verboden is.

Bovendien staat het volgende in het Koranvers dat neerkomt op: “O gij die gelooft verteert niet uw bezittingen onder u in ijdelheid tenzij dat er koophandel is met wederzijds goedvinden uwerzijds. En doodt elkander niet (*wa lā taqtulū anfusakum*). Allah is waarlijk voor u barmhartig. Maar wie dat wel doet in overtreding en onrecht die zullen Wij braden in een Vuur.”⁹⁸ De passage *wa lā taqtulū anfusakum* van het bovenstaande Koranvers zou ook als volgt weergegeven kunnen worden in het Nederlands: “En vermoord jullie zelve niet.” De moslimexegeten van de Koran hebben aangegeven dat er hier ook sprake kan zijn van een wederkerend taalgebruik.⁹⁹ Het is dus ook mogelijk om de passage op deze manier te vertalen als een alternatief voor de vertaling van Kramers.

Alhoewel de Koran niet expliciet genoeg is omtrent het juridische oordeel van suïcide, zijn er voldoende overleveringen uit de profetische traditie waarin het oordeel van suïcide expliciet wordt beschreven. Het is daarom mogelijk om suïcide als *ḥarām* te beoordelen als het gaat om de islamitische wetgeving. Er is een eenduidige overlevering in *al-ṣaḥīḥ* van de prominente geleerde al-Bukhari die door de profeet ﷺ is toegeschreven aan Allah ﷻ (*ḥadīth*

⁹⁶ F. Rosenthal, “On suicide in Islam,” *Journal of the American Oriental Society*, 244. (Geciteerd door hem uit Sahih al-Bukhari, Musnad ibn Hanbal en Sunan an-Nasai).

⁹⁷ *Hadith* no. 2898

⁹⁸ Koran, 4:29-30. Vertaling Kramers.

⁹⁹ F. Rosenthal, “On suicide in Islam,” *Journal of the American Oriental Society*, 241.

qudsi). Allah ﷻ zegt namelijk over een persoon die zichzelf heeft vermoord wat neerkomt op: “Mijn dienaar anticipeerde op mijn actie door zijn ziel met zijn eigen handen te ontnemen. Daarom zal hij niet toegelaten worden tot het paradijs.” In een variant van deze overlevering is er de toevoeging dat de man met een mes zijn hand had afgehakt en vervolgens door bloedverlies overleed. Deze toevoeging impliceert dat een actie die de dood van iemand als gevolg heeft, zelfs als dit gevolg niet is voorafgegaan door opzettelijke en bewuste handelingen, ook als ongeoorloofd wordt beschouwd.¹⁰⁰

Conclusie

De illegale jihadisten beweren dat ze de niet-moslims bestrijden en ze bepleiten deze bewering met bepaalde Koranverzen waarin wordt aangespoord tot fysieke strijd tegen niet-moslims. De Koran spoort aan tot jihad, maar zoals voorheen is toegelicht, zijn er regels en voorwaarden voorgeschreven omtrent de uitvoering van jihad. De jihad waar de Koran over spreekt en de jihad van deze illegale jihadisten, verschillen drastisch van elkaar. Dit met name in de volgende zaken:

1. De verzen over fysieke strijd zijn Medinensische verzen, d.w.z. dat ze pas na de emigratie zijn geopenbaard, dus nadat de islamitische staat door de profeet ﷺ werd opgericht. Het is dus noodzakelijk dat er een legitieme islamitische staat is onder leiding van een door de moslims erkende rechtvaardige kalief die deze wetten handhaaft.¹⁰¹ Dit is voor de hedendaagse illegale jihadisten niet het geval, want ze worden niet door de moslims noch door de islamgeleerden erkend.
2. De verzen¹⁰² waarin gesproken wordt over jihad hebben ieder hun eigen context en aanleiding. Bovendien hebben ze betrekking op oorlog. Een oorlog wordt tussen twee of meerdere staten gevoerd. De hedendaagse illegale jihadisten vermoorden onschuldige

¹⁰⁰ F. Rosenthal, “On suicide in Islam,” *Journal of the American Oriental Society*, 243-244.

¹⁰¹ al-Buti, *al-jihād fī al-islām*, 112-245.

¹⁰² Het gaat om de volgende verzen: 2:190, 2:194, 2:216, 3:157, 3:200, 4:71, 4:74, 4:75, 4:76, 4:89, 4:104, 8:39, 8:60, 8:65, 9:14, 9:38, 9:39, 9:41, 22:78, 47:4, 47:20, 61:4, 61:11, 66:9.

mensen, participeren aan de drugshandel en mensenhandel, werken voor de politieke agenda van en worden gefinancierd door bepaalde staten en geheime diensten.

3. Hierbij geldt ook dat de islamitische staat verplicht is om de niet-moslims eerst vriendelijk uit te nodigen tot de islam door de onomstotelijke en kristalheldere bewijzen van de ultieme waarheid, dus de islam, voor te leggen aan de mensen.¹⁰³ Als ze weigeren, dient de staat *jizya* (belasting) van hen te vragen in ruil voor eigen godsdienstbeleving en bescherming.¹⁰⁴

Als het tweede voorstel ook wordt geweigerd, dan pas kan er sprake zijn van een fysieke strijd.¹⁰⁵ De illegale jihadisten houden zich niet aan deze regels en vallen daarenboven volledig buiten de boot, omdat ze geen islamitisch rechtsgeldig en door de moslimwereld erkende staat zijn. Volgens deze illegale jihadisten moeten alle niet-moslims direct fysiek bestreden worden,¹⁰⁶ terwijl er duidelijke Koranverzen zijn waarin moord verboden is gemaakt. Een voorbeeld hiervan is het volgende Koranvers dat neerkomt op: “Deswege hebben Wij voorgeschreven aan de zonen van Israël dat wie een ziel doodt anders dan wegens een andere ziel of wegens verderfbrenging op aarde is alsof hij gedood had de mensen altezamen en dat wie haar tot leven brengt, is alsof hij tot leven gebracht had de mensen altezamen.”¹⁰⁷

4. Zelfmoordaanslagen worden regelmatig uitgevoerd door deze illegale jihadisten en terreurbewegingen tijdens hun zogenaamde jihad,¹⁰⁸ terwijl zelfmoordaanslag ten strengste verboden is volgens de islamitische wetgeving.

Het is dus een kwaadaardige poging om de islam te demoniseren door het continu te linken met deze illegale jihadisten, terroristen en criminelen die openlijk worden gefinancierd en gesteund door bepaalde staten en geheime diensten uit geopolitieke en economische belangen.

¹⁰³ Koran 16:125 en 60:8-9.

¹⁰⁴ Koran 9:29.

¹⁰⁵ Koran 2:190 en 8:39.

¹⁰⁶ Abu Hamzah, *ISIS Magazine - The kafir's blood is halal for you*, 34-36.

¹⁰⁷ Koran, 5:32. Vertaling Kramers.

¹⁰⁸ Barret, *The Islamic State*, 35-40.

Slavernij en de islamitische wetgeving

Er zijn drie factoren die een cruciale rol spelen in deze kwestie:

1. Juridische deviatie waarmee geanticipeerd werd op slavernij uitgaande van politiek-militaire gelijkstelling met de vijand.
2. Zodra slavernij door de abolitionisten werd afgeschaft, reculeerde de juridische deviatie omtrent slavernij in de islamitische wetgeving naar de gangbare normen en criteria.
3. Vrijkopen van slaven is in de islamitische wetgeving vereiste kwijtschelding voor een groot deel van de zonden en overtredingen. Bovendien heeft de islamitische wetgeving heel gunstige voorschriften geïmplementeerd voor de slaven.¹⁰⁹

Voor sommigen is de islamitische wetgeving omtrent slavernij een problematisch vraagstuk. In de werkelijkheid is de problematiek louter een product van onwetendheid of valse weergave der dingen. Logischerwijs worden zwakke gelovigen hierdoor beïnvloed, omdat ze de islamitische kennis oppervlakkig leren of helemaal niet. Dit vraagstuk is daarom voor velen heel aantrekkelijk om uitingen erover te doen. Ook voor de moslims die de islam zogenaamd proberen te verdedigen, terwijl ze eigenlijk eerder bezig zijn met vernieling. Daarom is het belangrijk om dit onderwerp eerst goed te begrijpen en daarna juist te instrueren aan anderen om twijfels en onduidelijkheden weg te nemen.¹¹⁰

Slavernij was voor de islam geen nieuw fenomeen. Slaven hebben altijd al bestaan in de tijd van de oude Grieken, Egyptenaren, Israëlieten, Romeinen en de vroege Arabieren. Ze hadden geen rechten en werden als minderwaardige mensen beschouwd. Het is daarom niet de islam die slavernij heeft gebracht en/of goedgekeurd. De islamitische wetgeving moest anticiperen op dit fenomeen dat een wezenlijk onderdeel was van het menselijke leven. Absolute afschaffing was niet reëel zolang de rest van de wereld slavernij rechtsgeldig achtte. Daarom zijn er in de islamitische wetgeving wetten en voorschriften met betrekking tot slavernij. De islam heeft echter wel alles gedaan om de reductie van slavernij te stimuleren. Daarom is het vrijkopen van slaven één van de voortreffelijkste goede daden in de islamitische religie.

¹⁰⁹ *hādhihi mushkilātuhum* van professor Ramadan al-Buti (Dar al-Fikr, 2019, p. 54-63).

¹¹⁰ *hādhihi mushkilātuhum* van professor Ramadan al-Buti (Dar al-Fikr, 2019, p. 54-63).

Tevens is het een vereiste kwijtschelding in de islamitische wetgeving voor vele zonden en overtredingen. Bovendien heeft de islam een heel nieuw concept der opvattingen van slavernij geïmplementeerd. Slaven hebben hiermee rechten verkregen en een betere positie in de samenleving.¹¹¹

De islamitische wetgeving heeft de rechtsmatige aanleidingen tot slavernij verlaagd tot één aanleiding, namelijk de oorlog. Buiten krijgsgevangenen kan niemand een slaaf worden volgens de islamitische wetgeving, terwijl er voorheen diverse manieren waren om mensen tot slaven te maken, zoals bijvoorbeeld de schulden van iemand. Als iemand zijn schuldeiser niet kon betalen, verkreeg de schuldeiser hiermee het recht om de schuldlige tot zijn slaaf te maken.¹¹²

Het belangrijkste component in de islamitische regeling met betrekking tot de krijgsgevangenen is dat ze als terugvorderingsmiddel werden gebruikt om de eigen krijgsgevangenen bij de vijand terug te krijgen. Bovendien zou er geen sprake kunnen zijn van een militair-politieke gelijkstelling met de vijand als de moslims geen krijgsgevangenen zouden kunnen nemen. Dit zou betekenen dat de vijand wel krijgsgevangenen kan nemen en de andere partij niet waardoor er een militair-politieke achterstand tot stand komt. Denk aan een schaakspel waarbij de koning van de witspeler meerdere stappen tegelijk, horizontaal, verticaal of diagonaal, mag bewegen, terwijl de koning van de zwartspeler volgens de norm één stap tegelijk, recht of diagonaal beweegt. Er is geen gelijkstelling tussen de beide spelers waardoor het schaakmat zetten van de vijandelijke koning relatief minder mogelijk wordt voor de zwartspeler.

Islamitische wetgeving heeft voor het eerst gelijkheid gebracht tussen de slaven en de vrije mensen. Daarom is het ten strengste verboden in de islamitische wetgeving om slaven te vernederen, mishandelen of onderdrukken. De geliefde profeet Mohammed ﷺ heeft vele uitspraken gedaan hierover waarin hij ﷺ instrueerde dat men zijn slaaf gelijk moet

¹¹¹ *hādhihi mushkilātuhum* van professor Ramadan al-Buti (Dar al-Fikr, 2019, p. 54-63).

¹¹² "Tarihimizde Kölelik" van professor Ekrem Buğra Ekinci (artikel gepubliceerd in: *Köleleri Evlat Sayan Medeniyet, Tarih ve Medeniyet*, no: 11, januari 1995, p: 20-25).

behandelen met zijn eigen kinderen. Sterker nog, dat men zijn slaaf moet aanspreken met ‘mijn kind’. Dat men zijn slaven moet voeden van het voedsel dat hijzelf eet en zijn slaven moet bekleden met kledij die hijzelf ook draagt. De heer van de slaaf is volgens de islamitische wetgeving verantwoordelijk voor de opvoeding, educatie, huisvesting en overige primaire behoeften van de slaaf. De islamitische wetgeving heeft met deze regels een heel andere invulling gegeven aan slavernij welke gunstig is voor de slaven. Hiermee werd de traditionele definitie van slavernij vervaagd zodanig dat het mogelijk is om te spreken van een indirecte afschaffing van de slavernij. Daarom kent de islam een heel andere vorm van slavernij.¹¹³

Veel prominente en/of geleerde moslims waren oorspronkelijk slaven, zoals Hasan al-Basri, Ibn Sirin, Ata ibn Abi Rabah, Mujahid, Sa’id ibn Jubayr, Makhul, Tawus, Nafi’, Ibrahim al-Naha’i, Malik ibn Dinar, Abu Hanifa en zijn leraar Nu’aym ibn Hammad, A’mash, en de bekende historicus Ibn Ishaq. Dit, terwijl in Europa en Amerika tot het moderne tijdperk verboden was om lees- en schrijfvaardigheid te leren aan slaven.¹¹⁴

40

Hetzelfde succes voor slaven gold ook voor het Ottomaanse Rijk. Veel prominente staatsmannen waren oorspronkelijk slaven. De bekendste grootvizieren, hoogste ambtenaar in het kalifaat, waren slaven, zoals Dawud Pasha, Ishak Pasha, Koca Sinan Pasha, Rustam Pasha, Mahmud Pasha, Mesih Pasha, Maktul Ibrahim Pasha, Ayas Pasha, Jazzar Ahmad Pasha, Sokullu Mehmed Pasha. De laatste behoorde tot de meest succesvolle staatsmannen van het Ottomaanse Rijk, terwijl hij een slaaf uit de Balkan was wiens familie bekeerde tot de islam door de Ottomaanse veroveringen.¹¹⁵

Dit is dus wat de islam had gemaakt van slaven en slavernij. Natuurlijk is dit een vergezochte voorstelling en erg absurd voor een westerling om te begrijpen, omdat het Westen een heel andere realiteit kent van slavernij. In de Europese geschiedenis was slavernij veel voorkomend en slaven werden op een genadeloze manier behandeld door in slechte omstandigheden, zoals mishandeling, honger en armoede, te werken voor hun meesters.

¹¹³ “Tarihimizde Kölelik” van professor Ekrem Buğra Ekinci (artikel gepubliceerd in: Köleleri Evlat Sayan Medeniyet, Tarih ve Medeniyet, no: 11, januari 1995, p: 20-25).

¹¹⁴ *Slavery & Islam* van professor Jonathan A. C. Brown (One World Publications, 2020).

¹¹⁵ *Slavery & Islam* van professor Jonathan A. C. Brown (One World Publications, 2020).

Daarom schreven vele Europese explorators, zoals Baron de Tott, Helmuth von Moltke en d'Ohsson dat slaven in de islamitische wereld een veel betere positie hadden dan slaven in Europa. De populaire Westerse Universiteiten, zoals George Washington University en Harvard University waren zelfs betrokken in slavernij en hadden veel geld eraan verdiend.¹¹⁶ Een typerend voorbeeld is de Europese slavenhandel tussen Afrika en Amerika waarbij miljoenen Afrikanen door de Europeanen ten onrechte als slaven werden gedeporteerd naar Amerika om daar in ernstige omstandigheden te werken.

Het is zelfs mogelijk om op basis van de historische bewijzen te zeggen dat de slaven in de klassieke islamitische wereld er veel beter aan toe waren dan de arbeiders in de kapitalistische consumptiemaatschappij van de moderne wereld waarin de verbloemde oerwoudregels geldig zijn. Waarom is slavernij afgeschaft, denk je? Simpelweg, omdat slaven duurder uitkwamen, terwijl arbeiders zelf verantwoordelijk zijn voor de onderhoudskosten van hunzelf en hun gezin. Overpeins, moge Allah ﷻ je rechtleiden!

¹¹⁶ <https://www.harvardmagazine.com/2016/04/harvard-acknowledges-slave-connections>
https://www.washingtonpost.com/local/education/as-colleges-investigate-slavery-ties-george-washington-university-joins-in/2017/12/10/23fe3aa2-d466-11e7-b62d-d9345ced896d_story.html